TARİHSEL MOMENT TARİHSEL GÖREV

SOSYALİST BİRLİK

Yıl: 1 Sayı: 3
25 Ocak 1975
200 kuruş
15 günde bir çıkar

GRUP PARTİLERİNİ BEKLEYEN AKİBET

Bugünkü Türkiye Sosyalist Hareketi içinde, çeşitli grup partilerinin yanısıra bazı grupların da «parti»leşme çalışmalarını yoğunlaştırdıklarını görmekteyiz. Bütün bu girişimler ve hazırlıklar bilindiği gibi Sosyalist Hareketimizin derlenip toparlanması adına yapılmaktadır. (!) Ama gene bilindiği gibi bu girişimi yapanlar çözmek zorunda oldukları problemler karşısında tam bir şaşkınlık ve çözümsüzlük içerisindedirler. TSİP, kendi dışındaki bütün devrimci öğelerin oluşturdukları tecrit çemberi içinde giderek bunalmakta ve şimdiden başlayan tasfiyelerle parçalanma dönemine girmektedir. Kendi grup partilerini oluşturmak üzere hazırlıklarını yapmakta olan diğer grupların da en büyük problemi, gene kendi dışlarındaki bütün grup ve çevreler tarafından tecrit edilmiş olmalarıdır. Daha kuruluş hazırlıkları içinde karşılaştıkları bu tecrit çemberinin grup partisi olarak ortaya çıkışlarından sonra çok daha daralacağı ve tıpkı TSİP gibi kısa bir sürede bunalarak parçalanmalara, bölünmelere maruz kalacağı bugünden görülen bir gerçektir.

I — GRUP PARTİLERİ NİÇİN BU DURUMDALAR VE NİÇİN BU DURUMDAN KURTULAMIYACAKLARDIR?

Bu sorunun açık cevabını bulmadan ne bu durumu anlamaya, ne sosyalist hareketimizi bir siyasi partiye kavuşturmaya ve ne de Dünya ve Türkiye krizinin önümüze getirdiği ve getireceği görevlerin üstesinden gelmeye imkân yoktur.

Bu sorunun merkezinde yatan şey bilimin kılavuzluğuna yüzdeyüz inanarak, onun yöntemlerini somut şartlara en isabetli bir şekilde uygulamak somut gerçekliği bütün yönleriyle kavrayıp bilince çıkarmaktır. Bu yapılmaksızın objektivite ile sübjektivite arasındaki son derece önemli olan bağ, yani denge ve uyum sağlanamaz.

Sübjektivite hayatın akışı içerisinde **genelinde** daima objektiviteyi şu veya bu derecede etkiler, onu değişime uğratır. Bu etki ve değişimin derecesi objektivite ile sübjektivite arasındaki uyum ve dengenin derecesi ile doğru orantılıdır.

A — Parti ve Devrim Meselesinde objektivite ile sübjektivite arasındaki zorunlu uyum kanunu:

Objektivite ile sübjektivite arasındaki uyum ve dengenin sağlanması; dünyayı ve toplumu değiştirmek gibi tarihsel bir misyonu olan bütün devrimci hareketler için son derece önemli, hayati bir meseledir. Hayatın, tarihsel akışın, öylesine **istisnai ve özgül** an ve şartları olur ki; objektivitenin olağanüstü bir hızla olgunlaştığı bu an ve şartlarda sübjektivite, hayatı, onun özünü doğrudan doğruya etkiliyerek devrimci bir dönüşüme uğratmanın tarihsel momentini yaşıyabilir. İşte bu tarihsel

(Devamı Sahife 3'te)

ANTİ-FAŞİST CEPHE ÇAĞRILARI ŞU DÖNEMDE HEDEF ŞAŞIRTMADIR

Çağımız Emperyalizminin çöküşünün, Halk Kurtuluş Savaşlarının zaferlerinin ve sosyalizme geçişin çağıdır. Çağımız, burjuva diktatörlüklerinin yıkılış ve Halk İktidarlarının kuruluş çağıdır. Çağımız, dünyadaki faşist güçlerle antifaşist - devrimci güçlerin ve sınıfların savaş çağıdır. Emperyalist ülkelerde olsun, ona bağlı sömürülen ülkelerde olsun, geniş halk yığınları, ilerici, demokrat ve sosyalist güçler; emperyalist güçlere ve onların yerli ortaklarına dayanan siyasi iktidarların ağır baskısı altındadırlar. Siyasal yapı görüntüsü ne olursa olsun, söz konusu bütün bu ülkelerdeki egemen sınıflar kendi sınıfsal iktidarlarını sürdürmek için her türlü zorbalığa başvurmakta kendilerinin düzenledikleri kanunları bile çiğnemek zorunda kalmakta, rezil durumlara düşmektedirler.

Faşizm bugün, emperyalizmin dünyada uyguladığı siyasal sistemin adıdır. Yani genelinde burjuvazinin, özelinde tekelci burjuvazinin açık ya da kapalı sınıf diktatörlüğüdür.

Bugün Türkiye Sosyalist Hareketinde sosyalist çevrelerce gündeme getirilen faşizme karşı mücadelenin **ne olduğu ve** nasıl olması gerektiği üzerinde durulurken; anti-emperyalist, anti-monopolist bir hareket ve mücadelenin ister istemez anti-faşist bir nitelik taşıdığının gözden ırak tutulmaması gerekir.

Türkiye'de bugün hakim sınıfların belli bir kesimi saldırıya geçmiştir.

Bu saldırının her geçen gün daha kanlı olaylar dizisi ile sürdürülmesi Sosyalistlerin önüne faşizme karşı mücadele sorunu koymuştur. Buna bağlı olarak da bugün bazı sosyalist grup ve çevreler tarafından Halk Cephesi çağrıları yapılmaktadır. Sosyalist Hareketimizin içinde bulunduğu dağınıklığı ve parçalı hali dikkate almadan, bunun anlamı ve önemi üzerinde durmadan, emperyalist dünyanın içine girdiği olağanüstü derin bunalımı ve bunun Türkiye'deki yansıma ve sarsıntılarını hiç hesaba katmadan, tek sözle bütün bunlardan soyutlanarak yapılan Cephe çağrılarının aşağıda

(Devamı 6. sayfada)

BİRLEŞME - TOPARLANMA İÇİN TEŞKİLATLANMALIYIZ

I — NİÇİN BİRLEŞME-TOPARLANMA İÇİN TEŞKİLATLANMALIYIZ?

Sosyalist Birlik'in yayın hayatına atıldığından bu yana ısrarla vurguladığı Dünya ve Türkiye'nin içinde bulunduğu kapitalist buhran, artık en kör gözün gördüğü, en aciz beynin anladığı bir düzeye erişmiştir. Giderek şimdiye dek görülmedik boyutlara ulaşacağı bugünden belli olan bu buhran, tüm Dünya Devrimci Hareketleri için son derece istisnai şartlar yaratacaktır. Emperyalizmin buhranının bir Dünya Devrimci Krizine dönüştürülmesi meselesi, daha bugünden, hem Uluslararası Sosyalist Hareketin, hem de ulusal planda bütün sosyalist hareketlerin gündeminin baş meselesi haline gelmiştir. Bu koşullarda, her ülkenin devrimci hareketlerinin önüne düşmüş olan baş görev, hızla olgunlaşıp doruğuna ulaşacak objektif şartlara sübjektif devrimci müdahalede bulunarak, işçi sınıfının ve tüm emekçi sınıfların gerçek kurtuluşunu sağlamak olacaktır. Bu sübjektif müdahale unsuru ise, işçi sınıfının ve tüm emekçi sınıfların önünde duran görevleri tesbit edebilecek, kitleleri olgunlaşmış görevleri çözmek üzere son hedefe yönelik harekete geçirecek güce, yeteneğe ve tecrübeye sahip bir **proletarya partisi**dir. Ve işte bu Parti'dir ki, Birleşik Sosyalist Cephe'de sosyalist hareketin eylem birliğini gerçekleştireceği gibi, gerçek kurtuluşa giden yolda, Halk Cephesi'nde, tüm emekçi sınıfların da birliğini gerçekleştirecektir. Biz sosyalistlere, bilimin gösterdiği bütün bu gerçeklerin, içinde bulunduğumuz koşullarda Türkiye Sosyalist Hareketi için, özel bir önemi ve anlamı vardır. Sosyalist Birlik'in çıkışından itibaren, teorik ve pratik bütün yönleriyle gerekli açıklığı getirmeğe çalıştığı, Sosyalist Hareketimizin mevcut durumu, değil yukarıda sıraladığımız acil görevleri yerine getirmeğe, bu görevlerin üstesinden gelmek üzere en ufak bir adımı dahi atmaya müsait değildir. Hareketimiz parçalanmıştır; darmadağınıktır. Ve Türkiye Sosyalistleri, bugün, gerçek düşmanlarına karşı değil, «küçük dükkanları»nda birbirlerine karşı, **içe dönük** bir mücadeleye hazırlanmaktadır. Açılmak istenen yeni «dükkan»larla, bu **içe dönük** mücadele daha da keskinleşecektir.

(Devamı 2. sayfada)

BİRLEŞME - TOPARLANMA İÇİN TEŞKİLATLANMALIYIZ

(Baştarafı 1. sayfada)

Bütün bu durum ve şartlar karşışında, Türkiye Sosyalistleri son derece zor, karmaşık ve o derece de acil bir görevler silsilesinin içinden, yüzlerinin akıyla çıkmak zorundadırlar. Proletaryanın gerçek partisi, Birleşik Sosyalist Parti kurulacak, sosyalist hareketimizin eylem birliği gerçekleştirilecek ve Parti'nin önderliğindeki Halk Cephesiyle Halk İktidarına doğru yürünecektir. Ve bütün bu görevlerin üstesinden, layıkıyla gelebilmek için, hepsinden önce Birleşmek-Toparlanmak zorundayız.

Hareketimizin mevcut gerçekliği ile adeta taban tabana zıt bir nitelik gösteren bu acil görev, Birleşme-Toparlanma nasıl gerçekleştirilecektir? Nasıl kırılacaktır grup egoizminin etkisi, yöneticilerin kariyerizmi, hareketimizin FAŞİT DARESİ; NASIL KURULACAKTIR, Hareketin en geniş kesimlerini kucaklayacak Birleşik Sosyalist Parti? NASIL GERÇEKLEŞTİRİLECEKTİR, Birleşik Sosyalist Cephede Hareketin eylem birliği? Bütün mu acil ve zorunlu görevleri yerine getirmek için, **ve hepsinden önce, Birleşme-Toparlanma için teşkilatlanarak!**

II. Birleşme-Toparlanma için Teşkilatlanmak Ne Demektir?

Yukarıdan beri vurgulayageldiğimiz gibi, Sosyalist Hareketimizin içinde bulunduğu şartlar, son derece olumsuz bir görünüm, güven sarsıcı ve umut kırıcı bir durum arzetmektedir. Gruplarda ve grup partilerinde bütünün yararına ve Hareketimizin acil ihtiyaçları doğrultusunda her hangi bir hareket görülmemesi yanında, henüz partisini kurmamış gruplarımız da bu eksiklikleri tamamlama, «dükkanları»nı açma yönünde çabalamaktalar. «Demokratik merkeziyetçilik» şaşmaz ilkesi çerçevesinde, kadrolara ve kitlelere önderlik etmede önemli rolleri olan, üzerlerine büyük sorumluluk düşen gruplarımızın yöneticileri, acz, basiretsizlik, vurdumduymazlık, kariyerizm ve misyon gütme dışında hiçbir biçimde izah edilemeyecek tutumlarıyla Hareketin üzerine büyük bir kumar oynamaktalar.

Bütün bu olumsuzlukların yanında, Dünya ve Türkiye şartlarının Hareketimizin önüne koyduğu ihtiyaçlar ve görevler bir çığ gibi büyümekte, Birleşme-Toparlanmaya olan ihtiyacımız her geçen gün kendini daha şiddetle hissettirmekte. Bu durumda, bütün bu gerçekleri gören, devrimciliğin sorumluluğuyla harekete geçmenin zorunluluğunu kavrayan Sosyalistlerimiz ne yapmalıdırlar? Bu sorunun tek bir cevabı vardır:

Birleşme Toparlanma için harekete geçmek.

Birleşme-Toparlanma için Teşkilatlanmak!

Birleşme-Toparlanma için devrimci müdahaleyi yerine getirmek!

Bu teşkilatlanma, herşeyden önce Birleşme-Toparlanma için harekete geçen Sosyalistlerin gücünü, onların **örgütlü baskı gücünü** oluşturacaktır. Bu Birleşme-Toparlanma'nın örgütlü baskı gücü, «pazar yeri»ne çevrilen Hareketimizde bir «dükkan» daha açmak için değil, bütün «dükkan»lara son verecek, grupçuluğu ve grupları yok etmek üzere harekete geçecek bir baskı gücü olacaktır. Ve bu Birleşme-Toparlanma'nın örgütlü baskı gücü, Birleşme-Toparlanma için devrimci müdahaleyi Birleşik Sosyalist Parti kuruluncaya dek her durum ve şartta yerine getirmek üzere harekete geçecek bir baskı gücü olacaktır.

Bu teşkilatlanma, Birleşme-Toparlanma adına grupçuluğu mahkum ederken, niteliklerine ve yaptıklarına yukarıda işaret ettiğimiz grup yöneticilerini üç yoldan birini tercih durumunda bırakacaktır. Onlar - ya Hareketimizin acil ihtiyaçları doğrultusunda, bu ihtiyaçların önümüze koyduğu görevlerin her türlü gereğini yerine getirmek üzere harekete geçeceklerdir; - ya Hareketin ihtiyacına cevap veremeyecek, «bütün»ün yararına olan sorumluluklarını yerine getiremeyecek, getirmeyi göze alamayacak ve politik hayatlarından vazgeçecek; - ya da hayatın gerçeklerine, Hareketimizin ihtiyaçlarına, kadroların ve kitlelerin özlemlerine ters düşen **gerici** tutum ve davranışlarını sürdürmek suretiyle harekete ihanet çizgisine varacaklardır.

Birleşme-Toparlanma için teşkilatlanma'nın, onun yaratacağı örgütlü baskı gücünün tarihsel görevi, Hareketimizin gelişmesinin önüne, Birleşme-Toparlanma'nın önüne, başlıca engel olarak dikilmiş olan tüm **gerici** tutum ve davranışları, ve en başta yöneticilerin tavırlarını mahkum etmek, onların devrimci gelişme doğrultusunda tavır ile gerici, karşı-devrimci tavır arasında bir tercih yapmalarını sağlamak olacaktır. Onlar kesin olarak bu tercihle karşı karşıya bırakılmalıdırlar, çünkü onlar doğruları gördüklerinde ve o yönde hareket ettiklerinde, Harekete son derece yararlı olacak ögelerdir.

Bugün, yöneticileri mahkum etmemizin başlıca nedeni budur ve onların doğru tavır ve davranışa sokulması için kesin olarak gereklidir. Yanlış tutum ve davranışlarını sürdürdürdükleri ve Hareketimizin yolunu tıkadıkları sürece onları, tüm Sosyalistler, bu biçimde mahkum etmelidir. Birleşme-Toparlanma için Teşkilatlanma en başta bunun için gereklidir. Birleşme-Toparlanma için Teşkilatlanma, Hareketimizin gelişim yolunu tıkayan tüm engellerin temizlenmesi için gereklidir. Bunu en kısa zamanda, en acil bir biçimde gerçekleştirmek için gereklidir.

İşte, Birleşme-Toparlanma için Teşkilatlanma'nın anlamı budur!

III. Birleşme-Toparlanma için Teşkilatlanma Nasıl Olacaktır?

Dünya ve Türkiye şartlarının ve buna paralel olarak Hareketimizin ihtiyaçlarının ne denli süratle gelişmekte olduğunu göz önüne aldığımızda, Birleşme-Toparlanma için Teşkilatlanmanın nasıl bir teşkilatlanma olması gerektiği bir mertek gibi gözümüze girmektedir. Bu, olağan koşulların, normal gelişim dönemlerinin teşkilatlanmalarına benzememektedir. **Bu olağanüstü dönemin, olağanüstü koşullarında bir teşkilatlanmadır.** Bu teşkilatlanma, Devrimci Hareketimizde, Harekete yararlı ne var ise, harekete geçirmek, tüm yararlı unsurları ayağa kaldırmak, davaya sahip çıkmalarını sağlamak, her parçayı seferber etmek için gerekli ve zorunludur. Bu teşkilatlanma, Devrimci müdahalenin somuttaki ifadesi olacaktır. Bu, Hareketimizde **yeni bir kan dolaşımının ifadesi olacaktır.**

Bütün bu söylediklerimizin hayata yansıması, somutta ifadesi nasıl olacaktır? Birleşme-Toparlanma için Teşkilatlanmanın, ilk adımı Birleşme-Toparlanma Komiteleri, Birleşme-Toparlanma grupları Birleşme-Toparlanma irtibat büroları kurmak ve her hangi bir mahallin, yörenin veya çevrenin objektif koşulları neye el veriyorsa, o tür bir öğütlenmeye gitmekten geçer. Her devrimci kuruluşu grubu, çevreyi Birleşme-Toparlanmanın forumu haline getirmekten geçer. Sosyalist Hareketimizin her imkanını seferber etmekten geçer. Sosyalist Birlik Gazetesi'ni bu uğurda bütün bu teşkilatların sesini duyurabileceği, görüşünü, karşı görüşünü, tezini, anti-tezini getirebileceği merkezi bir forum haline getirmekten geçer.

IV. Birleşme-Toparlanma Teşkilatlarının Sorumlulukları ve Görevleri Ne Olacaktır?

Yukarıda, Hareketimizin acil ve zorunlu ihtiyacı olan Birleşme-Toparlanmayı gerçekleştirmek üzere harekete geçen Sosyalistlerimize ilk adım olarak önerdiğimiz Birleşme-Toparlanmanın, Birleşme-Toparlanma Fikrinin Teşkilatlanmasının somut biçimleri olan Birleşme-Toparlanma Komiteleri, Birleşme-Toparlanma Grupları, Birleşme-Toparlanma İrtibat Büroları ne yapacaktır? Bütün bu teşkilatların sorumluluk ve görevleri ne olacaktır?

Hareketimizin acil ihtiyacı olarak Birleşme-Toparlanmanın gereğini ve zorunluluğunu bugünden gören, kavrayan devrimcilerin vakit kaybetmeksizin oluşturacakları bu Birleşme-Toparlanma Komiteleri, Birleşme-Toparlanma Grupları, Birleşme-Toparlanma İrtibat Büroları:

— Birleşme-Toparlanma fikrini, Birleşme-Toparlanmanın aciliyetini ve zorunluluğunu en etkin bir biçimde yaymak üzere harekete geçmelidir.

— Bu, son derece yaygın ve etkili bir propaganda veajitasyon görevi olmalıdır.

— Her Sosyalist örgüt, Devrimci kuruluş, sendika, demokratik kuruluş, ve dernek, Birleşme-Toparlanma fikrinin arenası haline getirilmelidir.

— Birleşme-Toparlanma fikrinin forumu haline getirilecektir.

— Bu örgüt ve kuruluşların her türlü imkanının, Birleşme-Toparlanmanın emrine, Hareketimizin bu en acil meselesini halletmek üzere seferber edilmesi için bütün olanaklar kullanılmalıdır.

— Her yerde tartışmalar, açık oturumlar, konferanslar tertip edilmeli ve Hareketimizin acil ihtiyacı, Birleşme-Toparlanmanın meseleleri görüşülmelidir.

Karşı görüşleri savunan sosyalistlerle usanmadan dialog kurulmalı tartışılmalı ve arkadaşlara mesele kavratılmalıdır.

— Birleşme-Toparlanmaya karşı çıkan gruplara gidilmeli ve yine bıkmadan, usanmadan bu grupların içinde yer alan arkadaşlara mesele kavratılmaya çalışılmalı, onları ters yönde etkilemeğe çalışılacak unsurların tecrit edilmesi sağlanmalıdır.

— Birleşme-Toparlanmanın kişilerle kaim olmadığının bilincinde, kadrolar ve kitle olarak harekete geçilmeli davaya sahip çıkılacak ve bunun böyle olmasının gerekliliği kavratılmalıdır.

— Sosyalist Birlik Birleşme-Toparlanmanın sesinin duyurulması amacıyla yayına geçmiştir. Meselemize ait görüşlerini, tezlerini ortaya koymuştur. Bu görüş ve tezlerin tartışılması sağlanmalı, varsa eleştiriler, karşı görüşler ve anti-tezler getirilmelidir.

— Sosyalist Birlik Birleşme- Toparlanmanın Forumu haline getirilmelidir.

— Devrimci Hareketimizde bu amaca hizmet edebilecek diğer bütün organların da bu doğrultuda yayın yapması ve Hareketimizin acil meselesine katkıda bulunması sağlanmalıdır. Bunu reddeden unsurlar teşhir edilmelidir.

— Doğru (!) bir çizgiyi bunduğunu zannederek, herhangi bir gruba katılmış Sosyalistlerimiz uyarılarak, onların doğruyu görmeleri sağlanmalı, onların «küçük dükkâncılığın» batağından kurtulmalarının, bütünün aleyhine, parçanın disiplinine tabi olmaktan vazgeçebilmelerinin objektif koşulları yaratılmalı ve grupçuluğa son vermek üzere harekete geçilmelidir.

— Ehven-i şer kabilinden her hangi bir grup içinde çalışan Ssyaolistlerimize bunun çıkar yol olmadığı gösterilmeli, bu arkadaşların Hareketimizin acil ihtiyacı doğrultusunda, Birleşme-Toparlanma fikrine kazanılması sağlanmalıdır.

— Hareketimizin dağınıklığı, parçalanmışlığı karşısında karamsarlığa kapılıp köşesine çekilmiş Sosyalistlerimiz ayağa kaldırılmalı, davaya kazanılmalıdır.

— Ve bütün bunlar yerine getirilirken, Hareketin sübjektif müdahale unsuru olmanın bilincinde, her yeni somut durum ve şartta ne şekilde hareket edilmesi gerektiğini doğru bir biçimde saptayarak, gerekli devrimci müdahaleyi yerine getirmek üzere eyleme geçilmelidir.

Bütün bunlar ne demektir?

— Bu bir uyanıştır.

— Bu bir silkinme, ayağa kalkıştır.

— Bu hareketimizde yepyeni bir kan dolaşımıdır.

— Bu, kişilerin peşinden bilinçsizce gidişe son veriştir.

— Bu davaya sahip çıkıştır.

— Bu, hayatın gerçekliği, hareketimizin acil ihtiyaçları karşısında acizlik, basiretsizlik gösteren, hayatın gelişiminin gerisinde kalanlara hesap sormadır. Doğru tavır ve davranışı göstermedir.

— Bu hareketin derlenip toparlanması için harekete geçiştir.

— Bu sosyalist hareketimizde, bütün bunlardan dolayı, Birleşme-Toparlanma için seferberlik ilanı demektir!.

Devrimci Hareketimizi "Küçük Dükkânlar"dan oluşan "Pazaryeri"ne çevirtmeyelim!..

GRUP PARTİLERİNİ BEKLEYEN AKİBET

(Baştarafı 1. sayfada)

momentte sübjektivite kendi tarihinin olağanüstü tarihsel göreviyle karşı karşıya gelir. Sübjektif unsurun (objektif bilginin en üst şekli olarak parti) bu tarihsel görevin üstesinden gelebilmesi için;

a) Bu tarihsel ana kadar objektivite ile sübjektivite arasındaki uyum ve dengeyi genelinde sağlamış olması,

b) Bu tarihsel anın belirlediği devrimci görevi başarabilmek için gerekli olan hazırlık ve birikimi yapmış olması,

c) Bu tarihsel anın gelip çattığını kavraması ve en büyük kararlılık ve ustalıkla müdahale görevini yerine getirmesi gerekir.

İşte böyle bir durumda sübjektivite kesin bir belirleyicilik kazanır ve o anın özü, ruhu olur.

Bugün somut durumumuzda, objektivite ile sübjektivite arasında olması gereken uyumluluğun, tam tersine bir UYUMSUZLUK içinde olduğunu görmekteyiz.

Bugün hareketimizde objektivite ile sübjektivitenin birbirine ters düştüğünü gösteren son derece önemli, devrimci hareketimizin var olmasıyla yok olmasını belirliyecek ölçüde hayati önemi haiz üç çarpıcı örnek durumla karşı karşıyayız.

Birinci Durum: XX. yüzyılın son çeyreğine girerken emperyalist sistem olağanüstü bir hızla gelişen derin bir bunalım yaşamaktadır. Bununla sıkı sıkıya bağlı olarak kapitalist dünyada son derece önemli gelişmelerin, birikimlerin ve alt-üst oluşların eşiğinde bulunmaktayız. Türkiye bu emperyalist zincirin zayıf halkalarından biri olarak kendi tarihinde görmediği bir milli bunalım yaşayacak. Türkiye emekçi sınıfları gene kendi tarihlerinde görmedikleri bir hareketliliğin içine girecek, elli yıl içerisinde katettiği mesafeyi elli saat içerisinde alacaktır. Dünya ve Türkiyeye ait objektivitenin durumu ve çok yakın geleceği budur. Bu objektivite karşısındaki sübjektivite (tek tek sosyalistler, grupçuklar, gruplar ve grup partileri); objektif gerçekliğin bilgi ve bilincine varabilmede henüz **algılama ve bilgilenme** aşamasındadır.

Çünkü, eğer dünya ve Türkiye koşullarında meydana gelen görülmedik derecede hızlı ve de son derece önemli değişmelerin normal bir gazete okuyucusunun ötesinde farkında olsalar:

1. Bu ekonomik, politik ve sosyal krizin ne anlama geldiğini sosyalistlerin ve kadroların önüne getirir çok canlı bir tartışma konusu yaparlar, inceleme ve değerlendirmelerle somut tahliller yaparlar, meselenin Dünya ve Türkiye çapında makro planda görülebilmesi için insanlarımızı **ısrarla** uyandırmaya ve bilinçlendirmeye çalışırlar.

2. Birinci noktada yapılması gerekenlere sıkı sıkıya bağlı olarak sosyalist hareketin önünde duran acil görevlerin neler olduğunu ortaya koyarlar ve de somut hedefler gösterirler.

3. Birinci ve ikinci noktalarda belirtilen işlerin ve görevlerin yapılmamakta oluşu sübjektif unsurun henüz bu meseleyi algılama ve bilgilenme aşamasında olduğunun açık delidir. (Algılama ve bilgilenme aşaması diyoruz; çünkü bazı sosyalist yayın organlarında bu somut konuya ilişkin yazıların, iyi niyetle ve biraz da zorlama bir yaklaşımla değerlendirilmesi halinde ancak bu söylenebilir.)

Devrimci hareketlerde özellikle olağanüstü dönemlerde hayat - memat meselesi olan objektivite ile sübjektivite arasındaki uyumluluğun, işte bizim somut durumumuzda, yaşanmakta olan olağanüstü bir dönemdeki UYUMSUZLUĞU budur. Sübjektivitenin objektiviteye göre korkunç derecede geri kalmışlığının çarpıcı, düşündürücü durumu da yine budur.

İkinci Durum: Birinci Durum Sosyalist hareketimizin **dışındaki** objektivite ile ilgili çarpıcı son derece önemli bir meseledir. Sosyalit hareketimizin **kendi** objektif gerçekliğine gelince: bu gerçeklik bilindiği gibi hareketimizin dağınıklığı ve parçalanmışlığıdır. Hareketimizin bu apaçık gerçeği karşısında, başta sorumlu yöneticiler olmak üzere kadrolar ve tek tek sosyalistler genelinde korkunç bir ilgisizlik, duyarsızlık ve sorumsuzluk içindedirler. Ve hareketimizin kendi gerçekliği olan bu meselede de sübjektif unsurlar belirli bir yakınma, rahatsızlık ve sızlanmanın ötesinde bu acı gerçekliğimizi ortadan seledir Sosyalist hareketimizin **kendi** objektif gerjekliğine gerektiğini henüz kavramış ve bilince çıkarmış değillerdir, objektif gerçekliğin çok gerisindedirler. Yani bu meselede de hareketimizin sübjektif unsurları henüz algılama ve bilgilenme safhasındadırlar.

İşte bizim somutumuzda, hareketimizin **kendi** objektif gerçekliğiyle sübjektif gerçekliği arasındaki **uyumsuzluğun, sübjektivitenin çok vahim sonuçlar doğurabilecek bu geri kalmışlığının, çarpıcı, düşündürücü** son derece önemli ikinci durumu da budur.

Üçüncü Durum: İçinde yaşadığımız tarihsel dönemin olağanüstü şartlarında birinci durumda gösterdiğimiz dış alemin gerçekliği ile bizim sübjektif geriliğimizin devrimci görev ve sorumluluk açısından son derece çarpıcı düşündürücü yönünü yukarda vurgulamıştık. Gene aynı şartlar içinde kendi gerçekliğimiz karşısındaki sübjektif unsurun (grup, grup partisi, grupcuk ve tek tek bütün sosyalistlerin) aczini, çözümsüzlüğünü ve sorumsuzluğunu ise yukardaki ikinci durumda göstermiş ve vurgulamıştık.

Fakat bunların herbirinden çok daha önemli çarpıcı ve kahredici gerçek şudur ki; bu iki objektif gerçekliğin yani hareketimizin dışındaki objektif gerçeklik ile hareketimizin **kendi objektif** gerçekliğinin **aynı döneme rastlayıp, ÇAKIŞMASI** suretiyle oluşan Sosyalist hareketimizin Birleşme - Toparlanmasına ilişkin bir TARİHSEL MOMENTİN **BAŞ ÇELİŞKİ**'siyle karşı karşıya bulunuşumuzun TAM BİR KÖRLÜĞÜ içindeyiz. Burada sübjektif unsur objektif gerçeklikten öylesine uzak ve habersiz durumdadır ki; henüz bu olguyu **ALGILAMA aşamasına** dahi ulaşamamıştır.

B — Tarihsel momentin başçelişkisi bu çelişki karşısında sübjektif unsurun durumu

Sosyalist Hareketimizin Birleşme - Toparlanma manifestosunda da belirttiğimiz gibi, Sosyalist hareketimizin yaşadığımız şu tarihsel momentteki baş çelişkisi, Hareketimizin dağınıklığı ile toparlanmaya olan ihtiyacı arasındaki çelişkidir. Bu çelişkinin etkilerini sübjektivitenin bütün unsurları (tek tek sosyalistler, grupçuklar, gruplar, grup partileri) **iliklerine** kadar duymalarına rağmen bunu anlamakta, kavramakta, bilince çıkarmakta tam bir yetersizlik ve acz içerisindedirler. Bu aynen fizik kanunlarının etkisi altında yaşamasına rağmen, o kanunların bilgi ve bilincinde olmamak durumudur. Bu, yer çekimi kanunundan habersiz bir insanın kafasına düşen ve o kafayı yaran ayvanın düşüş nedenini esen rüzgarda aramak bilgisizliğidir.

İşte halihazırda bütün gruplarımızı etkisi altına almış olan bu baş çelişkinin bütün sıkıntı ve acılarını duyan gruplar, tıpkı ayvanın düşüş nedenini esen rüzgârda arayan insanlar gibi sıkıntı ve tecritlerinin gerçek (!) kaynağını:

a) Birkaç sendikaya, birkaç meslek kuruluşuna, bir - iki gençlik kuruluşuna etki yapamamakta,

b) Sosyalist kadrolarla diyalog kuramamalarını, onların önyargılı olmalarında, onların bilinç düzeylerinin düşüklüğünde,

c) Haftalı veya günlük bir yayın organı çıkaramamakta, parasızlıkta,

d) Karşı-devrimin baskı ve terör politikasında, insanların yılgınlığında,

e) Kendi içlerindeki arkadaşlarının kariyerist tutkularında, onların yetersizliklerinde v.s. aramaktadırlar.

Bunun gerçek anlamı şudur. Bütün bu gruplar:

1. Bütüne ait bir baş çelişki tanımamaktadırlar.

2. Bu başçelişkinin her grubu nasıl etkilediğini kavrayamamaktadırlar.

3. Dolayısıyla, kendi izole ve sıkıntılı durumları ile hareketin başçelişkisi arasındaki diyalektik bağı kavramamaktadırlar.

4. Bu kavramayış onları bugün için çok tali olan nedenleri baş nedenmiş gibi görme ve gösterme bilgisizliğine götürüyor.

BÜTÜN BUNLARIN KAYNAĞI NEDİR VE GRUPLARI NEREYE GÖTÜRMEKTEDİR?

I) Bütün bunlar son tahlilde, ayva hikâyesinde olduğu gibi bilim kanunlarını bilmemekte, kafamızın yarılmasına rağmen umursamamakta, diyalektiğe ters düşmekte düğümlenir.

Bu ters düşme sübjektif unsurlarımızı :

a) Baş çelişkiyi görmemeye,

b) Bu görmeme; diğer unsurları inkâr ve dışlamaya,

c) Bu dışlama; onları, bir gurup olmalarına rağmen hareketi temsil ettikleri ve hareketin kendileriyle özdeş olduğu iddiasına, yani kendileri dışında hiçbir grubun doğru ve tutarlı bir çizgiye sahip olmaması kesin yargısıyla hareket ettiklerinden, kendi gruplarına ait çelişkileri hareketin bütününe ait çelişkilerle özdeş kılma yanlış görüşüne,

d) Bu ise; onları, kendi varlıklarını sürdürmeye hizmet edebilecek bütün imkanları ve kutsal kavramları kullanma ve bunları hareketin **«bütünlüğü»**nün zararına, kendi grup varlıklarını sürdürme yararına, **bizantizme taş çıkartacak bir entrikacılıkla** istismara; **Parti, disiplin, hiyerarşi, otorite, alt organların üst organlara tabi olması** vb. gibi **kavramları, kuralları ve kurumları** yozlaştırmaya götürüyor.



II) Bütün bunlar mevcut somutluğumuzda onları; «teorik» ve «pratik» çalışmalarında, ileri bir aşamaya geçişi önleyici, köstekleyici ve bu anlamda **gerici** bir duruma sokuyor.

Lenin, gerçek bir proleterya partisinde bile; onun en üst organının objektif gerçekliği zamanında ve yeterince değerlendirememesinden ötürü zaman zaman hareketin bir ileri aşamaya geçmesini engelleyen durumların kaçınılmaz olduğuna işaret etmiştir. Ve bunu Bolşevik Partisinin tarihinde zaman zaman görmüş ve yaşamıştır. Bunun en çarpıcı örneğine, devrimin en kritik döneminde ve partinin en olgun ve de devrimci bir yapıya sahip olduğu bir aşamada, 1917 eylül ve ekim aylarında şahit olmuştur.

Devrim arefesinde merkez komitesinin kararsız v karşı tavrı, yani sosyalist harekete büyük bir sıçrama yaptıracak ileri bir hamleye karşı kararsız ve gerici bir tutum içine girmesi nedeniyle, Lenin hayatı bayunca yaratmaya çalıştığı parti merkez organlarına karşı devrimci bir bilinç disiplin ve sorumlulukla harekete geçerek merkez komitesinden çekilme girişiminde bulundu ve merkez komitesine karşı parti kadrolarına dayanarak mücadele bayrağını açacağını bildirdi. O somut tarihsel momentde Lenin, kutsal kaçınılmaz, zorunlu bir devrimci görevin derin bilinci içinde hareket ediyordu.

Bilime, hayatın gerçeklerine ters düşme ve karşı koyma suretiyle bir grubun varlığını sürdürme çabaları, kesinlikle sağlıksız bir yapıyı ve durumu sürdürme demektir. Objektif gerçekliğe ters düşen bu nafile çabaların, kavramları yozlaştırmanın, hedef şaşırtmanın ve bizantizme **yeni katkıların** devrimci hareketin zararına olan grupçuluğa kısa vadeli başarılar sağlaması mümkündür. Fakat bu kısa vadeli başarılar **onları her geçen gün daha büyük ölçüde etkiliyecek olan baş çelişki** ile diğer tali çelişki ve faktörlerin işlerliğiyle yeni parçalanma ve bölünmelerden kurtaramıyacaktır.

II — HERKES BİR TOPARLANMA ÇAĞRISI MI YAPIYOR?

Sosyalist Hareketimizin bugünkü somut durumunda, bir takım gruplar ve grup partileri, Baş çelişkinin bilgi ve bilincinde olmasalar dahi onun büyük ağırlığını ve etkisini «sosyal pratik»lerinde kaçınılmaz olarak görüp yaşadıkları için «Toparlanma (!) İltihak çağrıları yapmaktadırlar. Bu çağrılar bazı sosyalistlerimizin kafalarını bulandırmakta o gruptaki kadroların gözlerini boyamaktadır.

Bu çağrıların amaç ve niteliklerini anlamak için, Toparlanma (!) ve İltihak kavramlarının bugünkü somutumuzdaki görünüm ve anlamlarını açıklamak zorunluğu vardır.

Diyalektiğin çelişkiler bilimi bize gerek fizik dünyada gerek toplumsal hayatta var olan çelişkilerin farklı niteliklere sahip olmaları nedeniyle çözümlerinin de farklı yöntemlerle olması gerektiğini öğretir. Bu nedenle öncelikle toparlanma ve katılma kavramlarının bugünkü somutumuzda var olan nitelik farklılığını kavramak lazımdır.

a) Sosyalist Hareketimizin Birleşme-Toparlanma Manifestosunda üzerinde ısrarla durulup vurgulanan Toparlanma çağrısı :

Sosyalist hareketimizin şu aşamadaki baş çelişkisini çözmeyi amaçlar. Hareketi bir bütün olarak kavrar ve bütünün yararına parçanın inkarını zorunlu kılar.

b) Çeşitli grupların yaptıkları toparlanma (!) İltihak çağrıları ise:

Grupların bizatihi kendi baş çelişkilerini çözmeyi öngörür, kendi varlıklarını sürdürme ve güçlendirme yolunda önlerine çıkmış olan engelleri aşabilmek umuduyla (!) dükkanlarına itibar etmeyen kadrolarla çelişkilerini çözmeyi amaçlar. Hareketi kendisi olarak görür. Parçanın yararını bütünün yararından üstün tutar.

Görüldüğü gibi, bu iki çağrının amaçları da nitelikleri de farklıdır. Bu bakımdan Toparlanma ve iltihak, farklı nitelikteki çelişkilerin çözülmeleridir. Bu konuda bilince çıkarılması gereken en önemli nokta budur.

BUGÜNKÜ SOMUTUMUZDA «TOPARLANMA» VE **İLTİHAK** ÇAĞRILARININ GERÇEKLİKLERİ NELERDİR;

A) Sosyalist Birliğin Birleşme-Toparlanma Çağrısının somuttaki geçerliliği belli başlı şu noktalarda yatar.

Bu çağrı hareketin bütün öğelerine yöneliktir. Bütün grup partileri, gruplar, grupçuklar ve tek tek bütün sosyalistler bu çağrının muhatabıdır.

Bu çağrı:

I) Gerek kapitalist dünya ve Türkiye'nin içinde bulunduğu gittikçe yoğunlaşan buhranın ve buna bağlı olarak yükselmeye başlayan dalganın en acil gereklerine olsun ve bizatihi devrimci hareketimizin acil ve zorunlu ihtiyacına cevap verme açısından olsun,

(Devamı Sayfa: 7'de)

Parti Enflasyonuna Son Verelim!..

Aşağıdaki öneri «Emek'çiden Mektup» dergisinin 1. sayısında yayınlanan «SOSYALİST PARTİ SORUNU» başlıklı yazıdan alınmıştır.

Görüleceği gibi toparlanma ve parti sorununa genelinde doğru bir yaklaşımda bulunmasına rağmen, gereken açıklıktan yoksun ve somut bir öneri olamktan uzaktır.

Sosyalist Parti Sorunu

...Sosyalist partiyi kurma işi, olup bittiye getirilemez. Türkiye'nin bugünkü şartları, bu işte tüm sosyalist çevreleri **kapsayan kollektif çabayı zorunlu kılmaktadır.** Hangi çevreden olursa olsun, tüm sınanmış sosyalistlerin tuzu olmalıdır çorbada. Sosyalistlerin bu konuda söyliyecek sözü var. Onlar, aralarında bir diyalog kurmakla yükümlüdürler. Bu diyalog gelişmeli, sosyalist partiyi omuz omuza kurmaya kadar varmalıdır.

Türkiye'de geniş emekçi yığınlarını harekete getirecek olan bir sosyalist parti, «sen, ben, bizim oğlan»la kurulamaz. Zaten gerçek sosyalist partiler, hepsi de bir kalıptan çıkma üyeler topluluğu olamaz. İlkelerde birlik bu değildir. Elbette ki temel ilkleerde birlik şarttır. Bu birlik olmadan adına lâyık bir sosyalist partinin varlığından söz edilemez. Ama ttemel ilkelerin uygulanması konusunda demokratik bir tartışma ortamı da şarttır.

Bu, örgütün sağlığı için zorunludur. Parti disiplini kavramı bile, örgüt içinde değişik görüşlerin çatışması gerçeğinden doğmuştur.

...Değişik çevrelerden sosyalistler arasında bir diyalogun kurulması, tam bir birliğe varmasa da, Türkiye'deki sol harekette sağlam bir havanın esmesine katkıda bulunacak, belirli hedeflere varılması için zorunlu olan dayanışmayı kolaylaştıracaktır. Şu anda bile ayrı çevrelerden sosyalist işçiler, işçi hareketi içinde gerici akımlara karşı mücadelede dayanışma halinde hareket etme zorunluluğunu duyuyorlar ve bu zorunluluğun gereğini yerine getirebiliyorlar.

Bu kendiliğinden oluşan dayanışmayı güçlendirmek devrimci görevdir. Dayanışmayı baltalamak, düşmana hizmettir. Sömürü düzeninin açık, gizli ajanları, soldaki bölünmeyi körükleremek için zaten ellerinden geleni yapıyorlar. Bu değirmene su taşımamak gerek. Devrimci uyanıklık, saflarımızda birlik ve dayanışma için aktif olarak çalışmayı emreder.

Hele bir, emekçi tabana iyice dayanmayı öğrenelim. Geçmişteki ayrılıkların, devrimci pratik açısından ne önem taşıdığını saptama işini emekçilere bırakalım. Sanırız o zaman bunlardan çoğunun, bir ortak bilim kurulunun incelemesine sunulması gereken akademik sorunlar olduğu ortaya çıkacaktır.

EMEKÇİDEN MEKTUP
S. 1 Kasım 1974

Aşağıdaki görüşler, «EMEKÇİ'DEN MEKTUP»un 2. sayısında yayınlanan «NASIL BİR SOSYALİST PARTİ» başlıklı yazıdan alınmıştır. Burada da, Sosyalist Harekete bir «bütün» olarak bakılması ve partinin her çevrenin ortak ürünü olması gereği belirtilmesine rağmen, bu acil meselemizin çözümüne ilişkin, açık ve somut bir öneri getirilememektedir.

Parti nasıl toparlayıcı olur?

Sosyalist parti kurulurken, bu bilinç tüm davranışlarımıza hakim olmalıdır. Sosyalist partinin birleştirici ve toparlayıcı niteliği somut olarak şu koşulların yerine getirilmesiyle gerçekleşebilir:

1. Sosyalist partinin ayağı tarih tabanına basmalıdır. Parti, yarım yüzyılı aşkın bir tarihi olan sosyalist hareketimizin sürdürücüsü olmalıdır. Bu, yazılı ya da sözlü boş iddialarla olmaz. Sosyalist hareketimiz içinde tarihi boyunca sağlam ne varsa onu gerçekten temsil etmekle olur. Tarihin doğruladığı sosyalist teori ve pratiğin sürdürücüsü olmakla, geçmişteki devrim mücadelelerinin gerçek temsilcilerinin parti saflarında yerlerini almalarını sağlamakla olur.

1946'da Şefik Hüsnü arkadaşımızın önderliğinde kurulan Türkiye Emekçi ve Köylü Sosyalist Partisi dışında hiçbir legal siyasi örgütün, bugünedek, sosyalist hareketimizin tarihi kökenlerine dayandığı söylenemez.

2. 1960'lar Türkiye'de devrimci eylemin yoğunlaştığı dönemdir. Bu dönemin devrim tarihimizde önemli yeri olacaktır. **Birleştirici ve toparlayıcı olabilmek için Parti, bu dönemde devrimci eyleme katılmış, faşizmin sınavından geçmiş sıkıyönetim mahkemeleri ve zindanlarında devrimci tutum ve davranışını sürdürmüş ve bugün de sürdürmekte olan tüm militanlara kapısını açık tutmalıdır. Bu nitelikte sosyalistlerin, hangi çevreden olursa olsun, Partiyi kendi öz örgütleri sayması, sosyalist partinin birleştiriciliğinin vazgeçilmez şartıdır.**

3. 12 Marttan sonra açık faşist terör ülkemizi bir uçtan bir uca kapladı. Amaç devrimci el hareketi ezmek yoketmek, dedikleri gibi «solun kökünü kazımaktı.» Ama her şeye rağmen Sosyalizm bayrağı elden düşürülmedi. Sosyalist hareket faşist terör şartlarının zorunlu kıldığı mücadele yöntemlerine baş vurarak devam etti. Bu çetin dönemde devrimci eylemi sürdürmek için güçleri

SOSYALİSTLERİN Birliği

İşçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın —SOSYALİST BİRLİĞİ— genel olarak tüm sosyalistlerimizin üzerinde birleştikleri bir zorunluluktur. Fakat özel anlamda sizlerin de belirttiği nedenlerden ve —işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın— varlığından beri süregelen çelişkileri yüzünden bir türlü somut bir çözüme ulaşamamaktadır.

Bütünün yararına olabilecek bir birleşme ve toparlanma düşüncesinin **belli bir yayın organı çevresinde kalmaması,** birleşme ve toparlanmanın en büyük bir istek olarak belirdiği bugünlerde belli **bir zorunluluktur.**

—SOSYALİST BİRLİK—i birleşme ve toparlanma düşüncesinin bir tartışma alanı yapmalıyız. Bu nedenle, **yayın ve dağıtım** olanaklarını düzene sokmak ve tüm yığınlara seslenebilmesini başarabilmek en temel görevimiz olmalıdır.

Genel olarak dünyada özel olarak TÜRKİYE'DE —SOSYALİST DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞIN— odaklaşması, merkezîleşmesi BİRLEŞME ve TOPARLANMA— düşüncesinin örgütlenmesi, işçi sınıfı sosyalistlerimizin gündeminde olması gereken baş sorundur.

Dünyanın siyasî durumu ve belirgin koşulları bu sorunu gün geçtikçe ağırlığı ve önemi çoğalan bir biçimde göndemimize koymaktadır.

Asalaklaşmış, gericileşmiş ve tekelcileşmiş, Emperyalizme bağımlı, ondan soyutlanamayacak tüm dünya kapitalist sistemindeki, işçi sinıfı ve emekçi halk mücadelesinin sınıf mücadelesi niteliğinde gün geçtikçe gelişmesi ve büyümesi, bu gerici ve asalak sistemi, kapitalist sistemi temellerinden sarsmağa onun çok ünlü «REFAH ve TÜKETİM TOPLUMU (!)» öyküsünün içyüzünü açığa çıkarmaktadır. İşte bu açığa çıkmanın verdiği, vereceği acı ve yıkımı önlemenin bulanıklığı içinde, en tehditkâr davranışlarını daha da yoğunlaştırmaktadır.

Ayrıca emperyalizmin işgali altındaki yarı bağımlı ve sömürge uluslardaki gelişen halk kurtuluş mücadelelerinin vardığı yeni boyutları değerlendirmek, dünyada ve Türkiye somut şartlarıyla birlikte düşünmek görevimizdir.

Dünya ölçüsündeki işçi sınıfı ve emekçi halk mücadelesinin uluslararası malî sermayeye ve burjuvaziye karşı, sürdürdüğü zaferin pekiştirilmesi ve daha da ileri atılımlara ve aşamalara vardırılmasının yolu, ancak ...**özel olarak —Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkının Sosyalist Birliği—; genel olarak tüm dünya işçi sınıfının ve emekçi halklarının sosyalist birliğinden geçer.**

Kapitalist dünyanın bütün uluslarında, ve tüm dünya halklarında, işçi sınıfı ve emekçi halkların büyük çoğunluğu —SOSYALİST BİRLİK— için çafa harcamadıkça, bütün olanak ve gücünü bu çerçevede bütünün yararına olarak toplamadıkça, işçi sınıfının ve sosyalizmin zaferi olamaz.

Yaşasın! Türkiye —işçi sınıfının ve emekçi halkının— **Sosyalist Birliği**...
Yaşasın! Tüm dünya —işçi sınıfının ve emekçi halklarının Sosyalist Birliği—...
Yaşasın! Halkların **birliği ve kardeşliği**...

ZEKİ SÖNMEZ
(Öğrenci)
Eskişehir

Aşağıdaki öneri, «Gerçeğin Sesi» dergisinin 1. sayısında yayınlanan «BAŞYAZI» dan alınmıştır.

Parçalanma ve bölünmelerin panzehiri olarak «doğru bir sınıf tahlili ve tesbitinin» gerektiğini belirten «Gerçeğin Sesi», birleşme-toparlanma sorununu «tarihe» havale etmektedir.

"Sosyalist Mücadele,, Gerçeklerin üstüne oturtulmalıdır!

Türkiyenin coğrafi mevkiinin ve yakın tarihinin sağladığı avantajlara rağmen, 55 yıllık geçmişi olan **«Sosyalist Mücadele»** neden bugüne kadar geniş İşçi Sınıfı saflarına ve Emekçi Halk yığınlarına ulaşamamıştır? Bunca acı deneylere rağmen neden hâlâ sosyalist kadrolar arasındaki gruplaşmalar önlenememektedir? Neden kariyerizm ve inkârcılık bu derece revaçtadır. Sosyalist Hareketi bölme ve Sosyalist birikimin üstüne oturma girişimleri neden meydanı boş sayabilmektedir.

... **«Gerçeğin Sesi»;** Türkiyenin ekonomik - sosyal yapısının ve orijinal sınıf ilişki ve çelişkilerinin doğru olarak tahlil ve tespitini öncelikle ele almaktadır. Ve 1920 Bakû Kongre'sinden beri süregelen **«Sosyalist Mücadele»**nin tarihinin, bugünkü şartların elverdiği nisbette bilinmesini ve doğru tahlilini de gerekli görmektedir.

Böylelikle **«Sosyalist Mücadele»**nin gerçeklerin üstüne oturtulmasının mümkün olacağına ve sosyalist birliğin ve başarının da yine ancak böylelikle sağlanabileceğine inanmaktadır.

GERÇEĞİN SESİ 23 Aralık 1974

BİRLEŞME - T
İÇ
FOR

...Parti Kongremiz, (RSDP-nin 2. «BİRLEŞME» kongresi, -SOSYALİST BİRLİK) Rus devrimci hareketinde eşsiz (unipeu) ve bir benzeri görülmemiş bir kongreydi. Gizli, devrimci bir parti ilk defa olarak yeraltı hayatının karanlıklarından, gün yüzüne çıkmayı başarmış, temel doğrultusunu, iç Parti mücadelesini, Partinin tüm karakterini, örgüt program ve taktik meselelerinde az ya da çok dikkati çeken unsurlardan her birini herkese göstermişti. Grup gevşekliği geleneğini ve devrimci dar kafalılığını üzerimizden atmayı, çok farklı düzinelerle grubu bir araya getirmeyi ilk defa başarmıştık. Kendi aralarında hararetle savaşan ve sadece bir ideal bağı ile birbirine bağlı bulunan ve şimdi bütün grup ayrılıklarını ve grup

Birleşelim!..

Arkadaşlar,

Girişiminizden dolayı sizleri kutlarım.

Ancak, Sosyalist Birlik sloganınızın altında yine de bir temel çelişki varlığının yattığı ortadadır. Bu temel çelişki, işçi sınıfının öncülüğünün fiili mi yoksa ideolojik mi olması gerektiği sorusuna verilen yanıtın guruplaşmasını taşımaktadır. Diğer türleri gibi bu ayırım da, bilimsel sosyalizmin dağınıklık ve guruplaşmalar yaratan, çelişik ana konularından biridir. Bu konu, ne oportonist bir görüş ayrımı ne de likidatör ya da otzovist uçlaşma yanılgılarının ürünlerindendir. Bu ayrım sosyalist temel görüşün stratejik ana sorunlarından ve bölünmeler yaratan konularından en önemlisidir ve doğruluk yönü uygulandığı ülkenin toplumsal ve ekonomik yapısına bağlıdır. Sosyalist savaş veren veya savaşa hazırlanan tüm ülkeler için biri değişmez doğru, diğeri yanlış strateji olamaz.

Böyle ise, Türkiyeli sömürülenlerin tam bir analizini yaparak, sosyalist birlik sloganının içinde, bu ayrımında uzlaşıcı yeri, yönü ve ortamı bulunulmalıdır. O zaman, birlik oluşturma önerisi gerçekçi bakış kazanacak ve daha da güçlü ortama ulaşacaktır.

Türkiye'nin düzenine bakış ve yorumdaki ayrılık, bu düşünce guruplarından birinin kenara itilmesini doğuracak kadar ihanet uçurumu yaratmamıştı. Stratejik yanlış tutum belki başarıyı geciktirebilir, hatta ortadan kaldırabilir ama, bilerek yapılmış yanılma değilse ihanet de değildir. Lenin'in «Kendi aralarında hararetle savaşan ve sadece İDEAL BAĞI ile birbirlerine bağlı bulunan ve şimdi bütün gurup ayrılıklarını ve grup bağımsızlıklarını, büyük bir bütün adına, gerçekte ilk defa kurban etmeye hazırlanan düzinelerle gurubu bir araya getirmeyi ilk defa başarmıştık» demesindeki derin içeriğin bütününü almaktan kaçınmağa ancak kişisel özel ayırımların gereksinmeleri zorlama yapabilir.

Faşistler dağları da şehirleri de kana bulamışlardır. Bizler devrim şehitlerimizin kanına birlikte sahip çıkmalıyız.

Önerilerinize yeni eklemeler yapılmasında ve bir sonuca bağlanmasına hazırlayıcı yöntemlerin düşünülmesinde, gerçekten ve içtenlikle yarar görüyor, sonucun daha olumlu olacağına inanıyorum.

Konuyu açmak için benim önerim şu; Mademki Lenin ve Roy'un tezlerinin bir üst düzeyde sentezine ulaşıldığı 3. Enternasyonal'de, işçi sınıfının kendiliğinden sınıf durumuna gelememiş olduğu ÜLKELERDE devrimci partinin dayanağının temel gücü fakir köylülük ve kırsal alan, fakat işçilerin kendiliğinden sınıf durumuna gelmiş olduğu ÜLKELERDE devrimci partinin dayanağının temel gücü işçi sınıfı ve sınayi alan olması gerektiği ayrımı getirilmiştir; biz bunda bir uyuşum noktası bulabilmeliyiz.

Türkiye'nin düzenindeki karmaşıklığı ve yamalılığı bu yöntemlerden biri ile çözmeğe kalkmadan düşünsek acaba bir senteze varamaz mıyız?

Şimdi söyleyeceklerim ekonomi politik açıdan bir çok tenkitlere uğrayabilir ya da o kadar değerli dahi görülmeyebilir, ama pratikte pratik olmak şarttır. Söylenecekler ne türlü tepki ile karşılaşırsa karşılaşsın, liderler dışında da düşünüldüğünün bir uyarımı olmasını vurgulamak ve konuya yaklaşmak isteğinin ürünüdürler.

Neden ÜLKELERDE de BÖLGELERDE değil?

Bir ülkede ayrı halklar olabileceği gibi ayrı sınıfsal çelişki ve oluşumun bulunabileceğini kabul edebilirsek; bu stratejik ayrımdan birini Türkiye'nin yapısının uygunu alacağımıza, her ikisini de Türkiye'nin yapısının bölgesel ayrımına uygulayabiliriz.

Emperyalizmin etkisinde olan Türkiye, iki stratejik görüşü de haklı çıkarabilecek ekonomik yapıda bölgelere sahiptir. Dayanağın işçi veya köylü alınmasını gerektirecek yoğunluk değişikliği ortaya da çıkabilir. Bu açıdan, yarı feodal ve kapitalizim öncesi üretim ilişkileri belirgin olan bölgelerde ayrı, kapitalist üretim ilişkileri belirgin olan bölgelerde ayrı strateji uygulaması yapılmalı ve parti merkeziyetçiliği ve disiplini içerisinde verilecek kararların yönerisinde bu strateji birlikte sürdürülmelidir.

Dağlardan ve kırlardan bayrak açıp akanlarla şehirlerden bayrak açıp akanların yarışları, birleştikleri pınar başlarında, sosyalist sele dönüşmelidir.

Birleşelim.

Özgür ALUS - Samsun

TOPARLANMA
İN
RUM

bağımsızlıklarını, büyük bir bütün adına gerçekte ilk defa yarattığımız Parti adına kurban etmeye (prensip olarak kurban etmeye) hazırlanan düzinelerle grubu bir araya getirmeyi ilk defa başarmıştık. Fakat politikada kurbanlar bedava olmaz, bu kurbanların bir savaşta kazanılması gerekir. Örgütleri boğazlama savaşı, zorunlu olarak müthiş bir şiddete yol açtı. Açık ve özgür bir mücadelenin hafif rüzgârı, bir fırtınaya dönüştü. Fırtına, eski çevre çıkarlarının, duygularının ve geleneklerin bütün kalıntılarını, istisnasız önüne katıp sürükledi ve ilk defa olarak, gerçek Parti kurumlarını yarattı.

(V. İ. Lenin, Bir Adım İleri İki Adım Geri, S. 252 Sol Yay.)

BÜTÜN SOSYALİSTLER BİRLEŞİN!

İşçi sınıfının ve yoksul halkımızın devrimci talep ve potansiyelinin yükseldiği şu günlerde, sosyalist hareketimizin içinde bulunduğu dağınıklılığa son verilebilmesi için DEVRİMCİ MÜCADELE nin gerektiğine bir emekçi olarak inanıyorum. Bu yüzden derginizin çıkışı bizleri umutlandırmıştır. İşçi sınıfını ve halkımızı bekleyen ZOR günler emperyalizmin bunalımının yarattığı ve daha da yaratacağı çöküntüler bizleri hazırlıksız yakalamamalıdır. Devrimciler bu gerçeği mutlaka görmelidirler. Bizleri biz emekçileri şimdi soyan patronlar, yarın bu soygunu yeterli görmeyerek daha da azgınlaşacaklardır. Sosyalistler o zaman ne yapacaktır? Her halde bu günkü kısır çekişmelerine son vermez, birleşme ve toparlanma yollarını düşünmezlerse, yakın bir gelecekte işçi sınıfımız ve yoksul halkımızın devrimci talepleri doruğuna ulaştığı sırada onlar hala gerçeği kavramak yerine birbirlerini suçlamaya devam edeceklerdir. Dünyanın ekonomik ve siyasi krizi 1929 dan daha çok şiddetli cereyan etmektedir. Kapitalizmin iç çelişkisi doruğuna çıkmış, bütün çürümüşlüğü gözler önüne serilmiştir. Bütün dünyada kapitalizmin mezar kazıcısı olan proletarya kısır çekişmeleri bir tarafa atakak birleşmeye ve güçlü olmaya yönelmiştir. Dünya ve diğer sosyalist hareketlerin bu yoldaki girişimleri bizim burjuva basınımızda bile görülmeye başlamıştır.

Emperyalist zincirin Türkiye'deki halkasını koparabilmek için, birleşme ve toparlanmaktan daha önemli olan başka bir yol yoktur. Emekçi yığınlar kimsesiz umutsuz ve sahipsizken, dergilerinde birbirlerine yönelttikleri küfürle karışık ağır suçlamalar ve dalaşmalar bizleri hayrette bırakmaktadır. Asıl suçlamak durumunda olan işçi sınıfımız ve halkımızdır. Birleşmek durumunda olduğumuz böyle dönemde bu olağanüstü fırsat ve imkanları suçlama karalama ile heder edersek, işçi sınıfımız ve yoksul halkımız bizleri suçlama hakkını bir kere daha kazanacaktır.

Birleşme ve toparlanma yolunda atılacak olumlu bir adım, arkasından emekçi yığınlarla birleşme kaynaşma gibi daha büyük bir adımı getirecektir. Sosyalistler bu gerçeği mutlaka görmelidir. Sosyalizme gönül vermiş emekçilerin, bu hayasızca küfürleşme ve suçlamalar karşısında karamsarlığa düştüğünü anlamak zorundayız.

Emperyalizme bağımlı Türkiye hakim sınıfları batağa gitmektedirler.

Onları bu akibetten kimse kurtaramaz.

Bütün sosyalistler gerçeği GÖRELİM!..

Aramızdaki suni ayrılıklara SON VERELİM!..

BİRLEŞELİM...

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ YOKSUL HALKIMIZIN KURTULUŞUNU GETİRECEK OLAN SOSYALİSTLERİN BİRLİĞİ!..

FEYYAZ DURGUN
(Öğrenci)
Çinçin Bağları - Ankara

TSİP'in Toparlanma Çağrıları, "DÜKKÂN„a İltihak Çağrısıdır.

Aşağıda somut örnekleri ile göstereceğimiz TSİP'in «toparlanma», «Parti'ye katılma», «İLTİHAK» çağrıları yapması, kaynağını şu iki gerçekten almaktadır.

1 — Grup ve grupçu mantığı ile hareket ederek, her grubun yaptığı ve yapacağı gibi, atılan yanlış adımın gerisini getirmek, yani: Grubun varlığını korumak ve grup partisini güçlendirmek,

2 — Sosyalist hareketimizin bugün sivrilmiş başçelişkisinin (dağınıklık ile toparlanmaya olan ihtiyaç arasındaki çelişkinin) etki alanında oldukların bilincinde olmadıkları halde, Başçelişkinin objektif varlığının yoğun etkisi onları, toparlanma çağrıları yapmaya itmekte ve dağınıklığı, grup partisi çatısına kanalize etmeye zorlamaktadır.

Bu iki gerçek, yani TSİP yöneticilerinin grup partisinin varlığını koruma ve geliştirme isteği ile, sosyalist hareketi bir an önce dağınıklıktan kurtarma hareketin «bütünü»nü «grup partisi» çatısı altında görme isteği arasında beliren çelişki, TSİP'in bütün çırpınmalarına rağmen çözemiyeceği bir çelişkidir. Bu çelişkinin varlığını, «parti», «parti disiplini», «partili olma» gibi kavramlara saygı duydukları için «parti»ye katılan, «parti» tabanındaki unsurların, tüm militanlarının hergün biraz daha yakından görerek iliklerinde yaşamaya başlamasına rağmen, yöneticilerin attıkları yanlış adımda direnmeleri onları, yeni yeni yanlışlara ve çözümsüzlüklere götürmektedir ve daha da götürecektir.

TSİP yöneticileri, Sosyalist Hareketimizin bugün sivrilen başçelişkisini kavramadıkça ve başçelişkinin çözümüne ait bütün gereklerini yerine getirmedikçe, yaptıkları «toparlanma = İLTİHAK» çağrıları kâğıt üzerinde kalmaya mahkumdur. Bu durum ise onları, aşağıda örneklerini gösterdiğimiz gibi, hem toparlanma gereğinden sözetmeye, hem de; «en doğru veya en az eksik, en az hatalı çizgiyi temsil etmek» iddiası ile, kendileri dışında kalan ve kendilerinden daha az doğru veya daha çok eksik, daha çok hatalı çizgileri, kendi çatılarına davet etmeye götürmektedir. Bu anlamda TSİP'in «toparlanma» çağrıları «en doğru»yu temsil edene «İLTİHAK» çağrısından başka bir şey değildir.

Genel bir toparlanmanın kollektif bir nitelik taşıdığı, her grup ve çevrenin ortak ürünü olması gerçeği, TSİP yöneticilerinin grup menfaatleri ile çelişmektedir. Bu çelişki yeni kurulacak grup partilerini de bekleyen demir leblebidir.

TSİP yöneticileri sosyalist hareketimizde sivrilmiş olan Başçelişkinin bilincine varmadıkları onu bütün yönleri ile kavramadıkları sürece, Başçelişkinin kendi somutlarında yansıması olan, tecrid olmanın verdiği sıkıntı ve zorlamalarla «toparlanma = İLTİHAK» çağrıları yapmaya devam edeceklerdir.

Yaptıkları ve yapacakları bütün çağrılar; eğer «yasak savma» kabilinden yapılmıyorsa, eğer «dükkan'a iltihak istemini taşımıyorsa, eğer hareketin bütününe bakışları ve toparlanma çağrıları devrimci dürüstlük taşıyorsa, kendilerinin İHZARİ nitelikte bir «parti» olduklarını bu yüzden de birleşme-toparlanma yolunda kendilerini grub olarak inkara hazır olduklarını, işçi sınıfının fiili öncülüğünü kabul eden her sosyalist grup ve çevreyle birleşebileceklerini ilan etmeleri, bu anlamda geçmişte kendilerini işçi sınıfının ve yoksul köylülüğün «gerçek» partisi olarak kabul edişlerinin yanlış olduğunu belirterek, kadroları önünde özeleştiri yapmaları, devrimci tavrın ve tutarlılığın gereğidir.

ÇÜNKÜ; Kapitalizmi hakim üretim biçimi olarak tesbit eden ve işçi sınıfının FİİLİ ÖNCÜLÜĞÜNÜ benimseyen grub, çevre ve «parti»lerin bugün atacakları tek ve en önemli adım, BİRLEŞİK SOSYALİST PARTİ'nin gerçekleştirilmesidir. TSİP'in kuruluşu için gerekçe yaptığı; işçilerin, köylülerin ve gençliğin kendiliğinden gelişen mücadelelerini sosyalist harekete kanalize etme meselesi bile bundan önemli değildir, buna sıkı sıkıya bağlıdır. Faşizme karşı mücadele, faşizme karşı güçbirliği ve faşizme karşı anti-faşist halk cephesi, bundan önemli değildir, buna sıkı sıkıya bağlıdır.

TSİP, yukarıda işaret ettiğimiz doğru ve devrimci tavrın yerine, «toparlanma=İLTİHAK» çağrıları ile «en doğru»yu veya enaz hatalı, enaz eksik çizgiyi temsil etmek» iddiası ile, Hareketimizin BİRLEŞME-TOPARLANMA ihtiyacı önünde bir «parti» tabelası ile durdukça, bugünden başlayan tecrid ve dışlama, yarın yeni grup partilerinin boy göstermesi ile yoğunlaşacaktır. Böylece işçi sınıfımız ve yoksul halkımız için kurtuluşun, bütün objektif şartların yaşanacağı bir anda, grup partileri arasındabaşlayan bir kör dövüşü, bir kardeş, kavgası ideolojik kılıflarla sürdürülecek, bu hal ise, onları, gelişen ve gelişecek işçi sınıfı hareketinin ihtiyaçlarına cevap veremiyecekleri için, silinip süpürülmeye mahkum edecektir.

«SOSYALİZM KİTLELER ve PARTİ»

(Mehmet Çağatay)

...İşte bu gerçeği gören birtakım kişisel öğeler, ve çevreler «çok parti» tezini ileri sürmektedirler. Böylesi öneriler henüz partiye katılmamış tüm sağlıklı unsurlar tarafından reddedilmekte, Partinin otoritesi ve Parti bütünlüğü geniş sağlıklı çevrelerce esas tutulmaktadır. **Temel bir ideolojik ayrılık öne sürülmeden yapılacak olan yeni parti girişimleri, Türkiye sosyalistlerinin büyük kesiminin tepkisini çekecek ve böyle çabalar sadece kendi tarihi sorumluluklarıyla başbaşa kalmayacak aynı zamanda günümüzde de reddedilecektir.** Parti ile temelde ideolojik ayrılıklar taşıyarak gerçekleştirilecek olan yeni tabelâ partilerine gelince **onlar zaten işçi sınıfı dışındadır ve böyleleri bulundukları sapmaları giderek derinleştireceklerdir.**

Partinin ideolojisi ve Türkiye toplumuna bakışı, ülkemizdeki en doğru veya en az eksik, en az hatalı çizgiyi temsil etmektedir. İşçi sınıfı sosyalisti kadrolar hızla parti saflarında görev almakta ve Parti, gerek ideolojik çalışmalarında, gerekse örgütlenme ve kitle faaliyetlerinde, aceleye yer vermeden**sağlam adımlarla** ilerlemektedir.

KİTLE, S. 20, 6 Ağustos 1974

«PARTİ ÜSTÜNE»
(Ahmet Kaçmaz)

...Kitle gazetesinde savunulan tez şu oldu:

«Türkiye Sosyalist hareketinin şu andaki en başta gelen meselesi, örgütlenmektir. Örgütlenmenin esas amacı derlenmek, Toparlanmak olmalıdır. Derlenmek işe tüm işçi sınıfı sosyalistlerinin, tek bir çatı ve bayrak altında bir araya gelmeleri ile mümkün olur.»

...Bu gün bu yazdıklarımızdan, partinin tüm işçi sınıfı sosyalistlerimize ihtiyacı olduğu sonuç çıkarılacak ise bu doğrudur. Evet sosyalist hareketimiz, tüm devrimcilerin katkısına gereksinme duymaktadır ve bu gereksinme emekçi halkımızın haklı bir isteğini aksettirmektedir.

İLKE, S 8 AĞUSTOS 1974

TSİP'İN 3 EYLÜL 1974 DE YAYINLADIĞI «ÇAĞRI»

...Türkiye Sosyalist İşçi Partisi bu öncül görevlerinin yerine getirilmesi için sosyalist harekeitn **dağınıklıktan kurtularak, toparlanmasını ve merkezileşmesini birinci şart olarak görmektedir.** Bu bakımdan Partimiz, her şeyden önce ve mutlaka sosyalistlerin **tek bir bayrak etrafında ve bir tek çatı altında toplanması için gerekli tüm teorik ve pratik çabaları göstermiştir. Gösterecektir.**

(.........)

...Niteki mParti'nin çalışmalarını ve tutumunu yakından izleyenler, tü mtoparlayıcı ve iyi niyetli çabaları görmektedirler. Ve parti devrimcilerin giderek genişleyen katkılarıyla günden güne güçlenmekte, hareketin ana mihrakı olmaya doğru hızla yol almaktadır.

«ACİL GÖREVİMİZ ÖRGÜTLENMEKTİR»

...Bu pratik aynı zamanda, işçi sınıfı sosyalist kadroların toparlanma sürecinin hızlanmasıyla diyalektik olarak bağıntılıdır. Eosyalist örgütlenme ve çalışmalarımız **merkezi otoritenin güçlendirilmesi,** tüm işçi sınıfı sosyalistlerinin işçi sınfının kollektif çelik disiplini içinde bütünleşmesinden ayrı düşünülemez.

KİTLE SAYI 38 17 ARALIK 1974

«SOMUT ŞARTLARIN DAYATTIĞI SOMUT GÖREV»

...Bugün ülkemizde sanıldığından çok ileri birikim vardır. İşçi sınıfı başta olmak üzere, yoksul köylülüğün, devrimci gençliğin ve giderek tüm ezilen emekçi halkın örgütlenmesi, aynı zamanda işçi sınıfı sosyalist kadroların aynı devrimci prensipler etrafında, işçi sınıfının devrimci siyasi partisinin çatısı ve bayrağı altında toplanmasıyla diyalektik bir bağ içindedir. Bir başka deyimle, işçi sınıfımızın örgütlenmesi sorunu ile eski yeni tüm devrimci sosyalist kadroların toparlanması ve merkezîleşmesi sorunu birbirinden ayrılamaz.

Sosyalist hareketimizde, «eski yeni, içeride ve dışarıda işçi sınıfı adına ne varsa» işçi sınıfının kollektif demir disiplini ve onun öncü örgütü içinde ve etrafında kenetlenmeleri zorunluluğu, hepimize teorik ve pratik büyük sorumluluklar yüklemiştir.

Günümüz sosyalist mücadele aşamasının somut şartların somut tahliyesinden çıkan somut görevi budur.

KİTLE, S. 38, 17 Aralık 1974.

1974'ÜN 1975'E DEVRETTİĞİ GÖREV»

(Ahmet Kaçmaz)

...1974 yılı, sosyalist hareketimizin partileşme sorununu büyük ölçüde çözümlediği bir yıldır. Ama işimiz bitmiş midir? En basitinden toparlanma sorunu bütünüyle halledilmiş midir? Yuvarcılığın, grupçuluğun, «her grup bir parti olur» veya birden fazla parti de olur bir dönem için, ilerde birleşilir» gibi akıl yürütmelerin sonu gelmiş midir? Tek cümleyle, tek merkezden tek bir güçlü sese, baskı ve tahakküm güçleri karşısına, faşizm özlemleri karşısına tek bir yumruk olarak çıkma noktasına varılmışmıdır? 1974'de bunun tam anlamıyla gerçekleştiği söylenemez.

1975 yılı işçi sınıfı davasının sorumluluğunu omuzlarında hisseden bütün işçi sınıfı sosyalistlerine ve şüphesiz ki en başta örgüt sorumluluğu içindeki Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'ne Sosyalist kadroların toparlanmas görevini yüklemektedir.

ANTİ-FAŞİST CEPHE ÇAĞRILARI

(Baştarafı 1. sayfada)

açıklanıp gösterileceği gibi, hamamda şarkı söylemekten öte, kesinlikle yanıltıcı ve özellikle kadrolara hedef şaşırtıcı bir anlamı ve niteliği vardır.

BİRAZ TARİHÇE

2 Ağustos 1935'de Üçüncü Enternasyonalin VII. Kongresinde Genel Sekreter sıfatıyla okuduğu raporda G. Dimitrof, konuya şöyle giriyor:

«Faşizm, patlak veren büyük ekonomik buhranın, kapitalizmin geçirdiği genel buhranın kesin olarak şiddetlenmesinin ve emekçi kitlelerin **devrimci** potansiyelinin kabarıp eyleme dönüşmeye başlamasının yarattığı koşullar içinde geniş bir saldırıya girişti... Emperyalist çevreler, buhranın **bütün** ağırlığını emekçilerin sırtına yüklemeye çalışmaktadırlar. **Onlara faşizm bu amaç için gereklidir.**

Onlar, pazarlar meselesini; zayıf halkların boyunduruk altına alınması, sömürge baskısının arttırılması ve dünyanın savaşla yeniden paylaşılması adına çözümlemeye çabalamaktadırlar. **Onlara faşizm bu amaç için gereklidir...**

Faşizm, finaş kapitalin en gerici, en şovenist ve en emperyalist unsurlarının (bütün emekçi sınıflar üzerindeki) açıktan açığa yıldırıcı diktatörlüğüdür. Emekçi kitleler faşizme karşı mücadeleye seferber edilirken **proletarya birleşik cephesi** temeli üzerinde **geniş bir anti-faşist halk cephesi** oluşturmak, **özellikle önemli bir görevdir...**

Halk cephesinin yol gösterici kuvveti olan işçi sınıfının **hareket birliği** kurulmadıkça anti-faşist halk cephesini gerçekten oluşturmanın mümkün olabileceği düşünülemez... Aynı zamanda **birleşik proletarya cephesi**'nin bundan böyle gelişmesi, **önemli derecede,** bu cephenin faşizme karşı bir halk cephesi durumuna gelmesine bağlıdır... Yoldaşlar; Birleşik cephenin kurulması mücadelesinde komünist partisinin oynadığı yönetici rolün önemi, **misli görülmemiş** bir biçimde artmaktadır...

...Anti-faşist halk cephesinin kurulmasında temel olan en önemli nokta, **devrimci proletaryanın,** bu tabakaların (Emekçi köylüler ve şehir küçük burjuvazisi) ve özellikle emekçi köylülerin taleplerini, proletaryanın temel çıkarlarıyla ilgili bulunan bu talepleri savunarak ve mücadele esnasında işçi sınıfının taleplerini bu taleplerle birleştirerek **kesin bir biçimde harekete geçmesidir...»**

Dimitrof'un yukarıda aktardığımız açıklamalarından çıkan anti - faşist halk cephesine ait temel noktalar şunlardır:

1. Faşizm, emperyalizmin **bütün emekçi sınıflar ve özellikle işçi sınıfı** üzerinde açık ve vahşi diktatörlüğüdür.

2. Faşizme, dolayısıyla emperyalizme ve tekelci burjuvaziye karşı mücadele amacıyla kurulacak bir anti-faşist halk cephesi, **bütün emekçi sınıflarla** işçi sınıfının taleplerinin birleştirilmesi ve bu taleplerin gerçekleştirilmesi doğrultusunda bir halk iktidarının kurulmasını amaçlar.

3. Anti-faşist halk cephesinin oluşturulması ve zafere götürülmesi, ancak Proleteryanın Birleşik Cephesinin, önce proleteryanın hareket birliğini sağlaması ve bütün diğer emekçi sınıflara önderlik etmesiyle mümkün olabilir.

4. Yukarıdaki üç noktaya sıkı sıkıya bağlı olarak, anti-faşist halk cephesinin oluşturulmasında ve **hedefine ulaştırılmasında** (Halk İktidarı'nın kurulmasında) gerçek bir proletarya partisinin varlığı ve yönetici rolü **misli görülmemiş bir önem kazanır.**

Özetlersek, anti-faşist halk cephesi sadece savunma amacıyla oluşturulan bir cephe değildir. Anti-faşist halk cephesi, faşizme, emperyalizme ve tüm müttefiklerine karşı verilecek yığın mücadelesinin geniş kitle örgütüdür. Tarihin belirli bir anıda, sırf faşizme karşı olan güçlerin ortak cephesi olmaktan öte, daha ileri perspektifleri olan bir kuruluştur. Amacı Halk iktidarının kurulmasıdır. **Bu Cephenin oluşturulması ve yönetilmesinde proletarya partisinin önderliği şarttır. Proletaryanın hareket (eylem) birliği ise bu cephenin temel koşuludur.**

Bir anti-faşist Halk Cephesi hareketinin başlatılması ve oluşturulması için zorunlu ön şartların temel noktaları işte bunlardır. Açıktır ki, bu temel noktaları dikkate almadan, ön şartların yerine getirilmesi hususunda önemli adımlar atmadan yapılan ve yapılacak olan cephe çağrıları buz üstüne yazı yazmaktan başka bir şey olamaz.

BUGÜN SOSYALİSTLER MESELEYE NASIL BAKMALIDIR

Çökme sürecinin son aşamasına gelmiş olan emperyalizmin olağanüstü derin ekonomik bunalımının her geçen gün hızla yayılmakta olduğu bir dönem yaşıyoruz. Özellikle böyle dönemlerde geniş emekçi yığınlarının objektif şartların ve zorlamaların doğal sonucu olarak politik bir hareketlilik içine girdikleri ve daha da girecekleri dikkate alınırsa, Demokratik bir Halk İktidarını amaçlayan anti-faşist Halk Cephesinin oluşturulması, özellikle bu dönemde Sosyalist Hareketimizin en önemli görevi olacaktır. Bu nokta açıktır ve de kesindir. Çünkü; AFHC, sosyalist güçler ile anti-faşist güçler arasındaki çelişkide bir denge ve uyum sağlayarak Türkiye toplumunun başçelişkisini çözmek ve demokratik halk iktidarını gerçekleştirmek suretiyle tarihsel bir görevi yerine getirecektir. Ancak bu tarihsel görev nasıl yerine getirilebilir?. Bu sorunun kapsamı içine giren meselelerin neler olduğu tam bir açıklığa kavuşturulup bilince çıkarılmadıkça sorunun cevabını bulmak da imkansızdır.

Yukarıdaki açıklamalardan da açık ve net bir şekilde görüldüğü gibi sorunun göbeğinde yatan en önemli mesele, **proletarya partisinin varlığı ve önemi** meselesidir. Bu meselenin ise bizim şu dönemdeki somut şartlarımızda **ne durumda** olduğu bugün aklı başında, sağduyusunu yitirmemiş insanlarımızca apaçık bilinmektedir. Ama öyle görülüyor ki, bilinen bu gerçek hala bilince çıkarılmış olmaktan henüz çok uzak. Çünkü arabayı atların önüne koşmaya kalkışan bir takım grup ve çevrelerin kesinlikle yanıltıcı ve kadrolara hedef şaşırtıcı nitelikteki girişim ve çağrılarının ciddiyetten yoksunluğu üzerinde olsun, bu ciddiyetten yoksunluğun yakın bir tarihte doğuracağı ağır ve son derece sakıncalı sonuçları üzerinde olsun, sayısı her geçen gün artan sosyalist yayınlarda ne duruluyor, ne de bu tür yanıltıcı girişimlere bir tepki gösteriliyor.

Artık açıkça anlamamız gereken son derece önemli tarihsel bir dönemi yaşamaktayız. İşte böyle bir dönemde Sosyalist Hareketimizin **gerçekliğini** şu veya bu biçimde gözden kaçırmaya veya görmemezlikten gelmeye çalışan herhangi bir grup, çevre ya da kişinin atacağı yanlış bir adımın affedilmez günahlar yaratacağını kesinlikle bilmemiz ve anlamamız zorunludur.

Mesele açıkça şudur: Sosyalist Hareketimiz dağınık bölük-pörçüktür.

İşçi sınıfı hareketi de bununla sıkı sıkıya bağlı olarak dağınıktır. Bu gerçek, bütün sivriliği ile gözler önünde iken, bugün grup ve grup partisi durumunda olan bazı çevreler sosyalist kamuoyuna ve diğer Anti-Faşist güçlere seslenerek anti-faşist Halk Cephesi çağrıları yapmaktadırlar. Sosyalist Hareketin diğer öğeleriyle sürekli sürtüşme ve gittikçe sertleşen içe dönük bir mücadeleden yakalarını kurtarmak şöyle dursun, bizzat bu mücadeleyi başlatıp körükleyen bu çevrelerin hem kendi gerçeklerini hem de Sosyalist Hareketimizin gerçeğini bile bile bu çağrıları yapmaları, özünde anti-faşist Halk Cephesi düşünce ve sloganını hafife alma yanında yozlaştırma ve kadrolarına hedef şaşırtmadan başka bir şey değildir. Şöyle ki:

a — Anti-faşist halk cephesinin oluşturulmasında ve hedefine ulaştırılmasında Proletarya Partisinin varlığı ve yönetici rolü, **kesin bir önem kazanır.**

b — Anti-faşist halk cephesinin oluşturulması ve zafere götürülmesi, **ancak** işçi sınıfının birleşik cephesinin; önce proletaryanın hareket birliğini sağlaması ve böylece diğer emekçi sınıflara önderlik etmesiyle mümkün olabilir.

Anti-faşist Halk Cephesi meselesinde son derece önemli olan bu iki noktanın bizim somut durumumuzdaki görünümü nedir?. Bu sorunun kısaca cevabı şudur: Sosyalist Hareket ve işçi sınıfı hareketi proletarya partisinden yoksundur. Hareketimizin mevcut parçalanmışlık ve bölük-pörçüklüğü ortamında var olan şey yalnızca grup ve grupçuklarla, onların bir kısmının örgütleridir.

Anti-Faşist Cephe ve Güçbirliği Çağrıları

Meseleye doğru bakanlar!

ZONGULDAKTA DEMOKRATİK GÜÇLERİN DAYANIŞMASI

Bugüne kadar Zonguldak ili işyerleri sendikaları birbirilerinden habersiz ve bağımsız çalışmışlardır. Bugün ilimiz tarihinde ilk defa Zoguldak - Filyos ve Çaycuma işyerlerine ait sendikalar bir mücadele bayrağı altında bir araya gelmektedirler. Ve yine ilk defa işçi sendikaları ile öğretmen dernekleri bir konu ve fikir etrafında ortaklaşa bir eylem düzenlemektedirler. Bu, ilerisi için umut verici bir durum ve girişimdir. Herne kadar geçmişte çok daha önemli olaylar etrafında böyle bir birlikteliğin kurulamamış olması üzüntü kaynağı ise de, gelecek açısından bugün bu durum sevindiricidir. Hiç şüphesiz bu işyerlerinde çalışan işçiler, bütün Zonguldak ve Türkiye işçileri, bu sendika ve derneklerin bundan sonra da aynı dayanışmayı göstermelerini, işçi sınıfının ekonomik, demokratik ve politik amaçları doğrultusunda ortak mücadele sürdürmelerini bekler. Bu birlikteliğin daha da genişlemesini umut eder.

Söz konusu sendika ve dernek liderleri yayınladıkları ortak bildiride Türkiye'nin ekonomik ve sosyal durumunu yanlış değerlendirmektedirler. Bu nedenle de «Faşizm» hakkında yanlış ve noksan yargıya varmaktadırlar. Elbette ki, bir ülkede kendine «komando» diyenlerin, yine kendilerine «devrimci» diyen iki öğrenciyi öldürmesiyle «FAŞİZM» getirilmiş olmaz. Faşizm, tekelci büyük sermayenin çıkarlarına hizmet eden ve orta sınıfların hareketine dayanan bir siyasi durumdur. Her baskı ve terörü «faşizm» olarak nitelendirmek, mücadele çizgisinde yanlışlıklar getirir. Ve hiç şüphesiz «demokrasi» uğruna yürütülecek ortak mücadele, işçi sınıfının örgütlü siyasal ve fiili öncülüğü olmadan «YURTSEVERLER, DEMOKRATLAR, DEVRİMCİLER, BÜTÜN DEMOKRATİK KURULUŞLAR VE DİĞER İLERİCİ GÜÇLER»le başarıya ulaştırılamaz. Eğer, «demokratik mücadelenin» başında ve en büyük gücü olarak işçi sınıfı yoksa, hem o mücadelenin adı demokratik mücadele olmaz, hem de böyle bir mücadele daha başından kaybedilmeğe mahkûmdur. Nitekim geçmiş dönemde hep böyle olmuştur.

Özellikle işçi liderlerinin bu konuya dikkat etmeleri, işçi sınıfı hareketini «yurtseverler», «demokratlar» adı altında küçükburjuvazinin peşine takma gayretlerine karşı uyanık olmaları gerekir. Aksi takdirde esas olan husus, yani işçi sınıfının bağımsız siyasi mücadelesi gözden kaçırılabilir.

İŞÇİ DAVASI (Zonguldak işçilerinin haftalık ekonomi, politika gazetesi) sayı 3, 8 ocak

Meseleyi karıştırıp çıkmaza sokanlar!

MİLLİYETÇİ CEPHEYE KARŞI HALK CEPHESİ

...İşçi sınıfı sosyalizmine düşen görev, işçi, yoksul köylü ve devrimci gençliğin, örgütlenmesini güçlendirmek, tüm işçi sınıfı sosyalistlerinin toparlanmasını, merkezileşmesini ve merkezi kadrolaşmasını gerçekleştirmektir. Ve bu görevler, elbette işçi-köylü ittifakını temel alan tüm halk güçlerini HALK CEPHESİ içinde, yani DEVRİM CEPHESİ içinde, ortak bir program etrafında birleştirmek görevinden ayrı düşünülemez...

(17. 12. 1974 tarih ve 38 No.lu KİTLE Dergisi)

CEPHEMİZ HALK CEPHESİ

...Milliyetçi cephe karşısında, işçi sınıfının, emekçi kitlelerin, yurtsever, ilerici aydınların, yiğit gençliğin cephesi ise DEVRİMCİ HALK CEPHESİ'dir. Sömürüye, emperyalizme ve yerli ortaklarına, baskı ve tahakküm güçlerine, halk ve demokrasi düşmanlarına karşı; işçi sınıfı öncülüğündeki HALK CEPHESİ, her gün adım adım oluşmakta ve güçlenmektedir.

Faşist saldırganların cinayetlerini artırmaları bundandır; sömürücülerin korkuları bundandır; «milliyetçi cephe», «sağ cephe» çığlıkları bundandır.

Ama korkunun ecele faydası yoktur. Bu savaş eski bir savaştır. Bu cepheler zaten vardır. Milliyetçi cephe adı altındaki halk düşmanı sömürü cephesi karşısında, HALK CEPHESİ hergün biraz daha güçlenmekte, biraz daha oluşmaktadır.

CEPHEMİZ, İŞÇİ SINIFI ÖNCÜLÜĞÜNDEKİ DEVRİMCİ HALK CEPHESİDİR.

(31. 12. 1974 tarih ve 40 No.lu KİTLE Dergisi)

BAŞYAZI

...Emperyalizme bağımlı bir ülke olan Türkiye'de, işçi sınıfının ve tüm ilerici demokrat güçlerin anti-emperyalist mücadelesi aynı zamanda anti-faşist ve demokratik mücadeleyi içermektedir. Emperyalizme ve faşizme karşı aslî cephe, hiç şüphesiz işçi - köylü temel ittifakına dayanan HALK CEPHESİ'dir. Fakat işçi sınıfının siyasi örgütlenme düzeyinin henüz halk cephesini kuracak kadar olgunlaşmamış olması ve işçi sınıfı dışındaki diğer önemli halk güçlerinin, örneğin kır ve şehir küçük burjuvazisinin kendi bağımsız siyasal örgütünden yoksun bulunması nedeniyle, HALK CEPHESİ'nin gerçekleşmesinin sübjektif şartları şu anda yoktur. Fakat bu olanaksızlık bizi SİYASİ ÖZGÜRLÜKLER İÇİN ANTİ - FAŞİST GÜÇBİRLİĞİ görevimizden alakoymamalıdır...

(14. 1. 1975 tarih ve 42 No.lu KİTLE Dergisi)

Hedef şaşırtan sorumsuzlar!

EMEKÇİ ve AYDINLIK DERGİLERİNİN BASINA ORTAK AÇIKLAMALARI!

Bütün halkımız üzerinde uygulanan faşist zorbalık son günlerde yeni şekillere bürünmüştür. Viranşehir'de kanlı bir katliam yapılmış, 20 yoksul insan sorgusuz sualsiz kurşuna dizilmiştir. Bir öğrenci ve bir işçi kardeşimiz hayasızca öldürülmüştür.

Amerikancı Irmak Hükümeti son uygulamalarıyla, kaderini faşizme bağlayan işbirlikçi patronların ve toprak ağalarının tam istediği bir hükümet olduğunu göstermiştir.

Böyle zamanlarda katliamları teşhir etmek, emekçi halkımıza, hiçbir baskıdan yılmadan gerçekleri anlatmak devrimcilerin zor ama önemli bir görevidir. Bu önemli görevi yerine getiren devrimci yayın organlarına yapılan saldırılar hiçbir devrimci yayın organını yıldıramaz.

ŞU DÖNEMDE HEDEF ŞAŞIRTMADIR

Görüldüğü gibi, her somut mesele ve görev karşısında önümüze gelen ve gelecek olan şey, Hareketimizin şu dönemdeki baş sorunu ve o soruna ait baş çelişki olmaktadır. Bu sorun ve çelişki çözülmedikçe bir adım ileri gidilemez.

Bugün, öncelikli ve ağırlıklı olan baş görev, Sosyalist Hareketimizin Birleşme-Toparlanma Manifestosunda ısrarla üzerinde durulmuş olduğu gibi Sosyalist Hareketin acil baş görevi olan Birleşik Sosyalist Partiyi oluşturmaktır. Zorunlu baş görev ise onunla birlikte veya hemen arkasından Birleşik Sosyalist Cepheyi sağlamaktır. Birleşik Sosyalist Parti işçi sınıfının ve tüm emekçi sınıfların gerçek kurtuluşu için Sosyalist Hareketin ve İşçi Sınıfı Hareketinin eylem birliğini sağlayacağı gibi, aynı zamanda Anti-Faşist Halk Cephesine önderlik meselesinde de temel bir koşuldur. Birleşik Sosyalist Parti kurulmaksızın bir Anti-Faşist Halk Cephesinin oluşturulması düşünülemez. Birleşik Sosyalist Cephe ise, Dimitrof'un da ısrarla, Anti-Faşist Halk Cephesinin kurulması için zorunlu bir koşul olarak üzerinde durduğu, proletaryanın eylem birliğinin somuttaki ifadesi, bu eylem birliğinin hayata yansımasıdır. Ancak bu iki temel kuruluşun gerçekleştirilmesiyledir ki, Halk İktidarını amaçlayan anti-faşist Halk Cephesi sorunu gerçekçi olarak gündeme gelir ve de gerçekleşebilir.

BUGÜN ANCAK ANTİ-FAŞİST GÜÇ BİRLİĞİ GERÇEKLEŞEBİLİR ve GERÇEKLEŞMELİDİR.

Bu gerçeğin yanında var olan bir başka gerçek de şudur: Bugün hakim sınıfların belli bir kesimi saldırıya geçmiştir. İşte bundan dolayı, şu dönemin somut koşulları içinde yapılması hem zorunlu hem de mümkün olan şey, anti-faşist **güç birliğidir.** Güç birliğini oluşturma görevi, bugün var olan devrimci, demokratik kuruluşlar (sendikalar, meslek odaları, öğrenci dernekleri vb.) için **asli görev**'dir. Tüm devrimci, demokratik kuruluşların bugün için **asli görevleri** olan bu görevi yerine getirmeleri ne kadar zorunlu ve acil ise, Birleşik Sosyalist Parti ve Birleşik Sosyalist cepheyi oluşturma meselesi asli görevleri olan sosyalist grup, grupçuk ve grup partisi durumundaki örgütlerin de güç birliğini gerçekleştirmede bu demokratik kuruluşlara yardım etmeleri, destek olmaları ve katılmaları o derece zorunludur. Ve bu anlamda onlar için Güç Birliğini oluşturma görevi şu aşamada tamamen **tali bir** görev niteliği taşımaktadır. Güç Birliğini oluşturma işinin asli görevleri olduğunu vurguladığımız devrimci, demokratik kuruluşların bugün bu aşamadaki **tali görevleri** ise Birleşik Sosyalist Parti ve Birleşik Sosyalist Cephenin gerçekleştirilmesine yardım ve destek sağlamalarında toplanmaktadır. Bugün Türkiye Devrimci Hareketinin somut karmaşıklığı içinde öne fırlamış olan görev ve problemlerin ne olduğu ve onların nitelikleri uygun çözüm yollarının ne olabileceği gibi son derece önemli noktalar ve ayırımlar görülemez ve gerekleri yerine getirilemezse, her gün daha bir karışık ve karmaşık hale gelen işlerin ve görevlerin üstesinden gelinemiyeceği ve bu hale sıkı sıkıya bağlı olarak kadroların tam bir şaşkınlık içine düşeceği muhakkaktır.

Bu açıdan, gerçekleştirilmesi acil ve zorunlu olan Güç Birliği'nin ne olduğu ve bu dönemde bundan daha ileri bir anti-faşist kuruluşun neden oluşturulamıyacağını anlıyabilmek için meselenin üzerinde biraz durmak gerekmektedir.

Güç birliği kısaca, ortada işçi sınıfının adına layık bir partisinin ve onun öncülüğünde gerçekleştirilmiş bir anti-faşist Halk Cephesinin olmadığı dönemlerde saldırıya geçen faşist güçlere karşı demokratik güçlerin savunma ve direnmelerini sağlıyabilmek amacıyla oluşturulan bir kuruluştur. Ana taktik bir örgüt değil, tamamen taktik nitelikte ve gene bundan dolayı geçici, kısa vadeli bir örgüttür.

(Yakın geçmişte kısa bir süre isim olarak varlığını sürdüren DEV-GÜÇ tabela örgütü aslında böyle bir kuruluş olmak gerekirdi. Fakat bilindiği gibi bu görevini bile hiç bir şekilde yerine getiremedi ve kendiliğinden çöktü. Ve gene Güçbirliği ile Halk Cephesi arasındaki çok önemli amaç ve nitelik farklarının birbirine karıştırılması yüzünden o zamanki Dev-Güç olayı, tam bir bilgisizlik ve şaşkınlık içinde Sosyalist kamuoyuna ve kadrolara Demokratik Halk İktidarını gerçekleştirecek bir Cephe hareketi ve hatta bir proletarya partisi olara gösterilip kabul ettirilmek istenmişti).

Bu gün Türkiye'nin objekif şartlarının zorlaması ve devrimci hareketimizin sübjektif durumu açısından meseleye bakıldığında, Güç Birliği oluşturulmasının tamamen mümkün olduğu görülmektedir.

İşte bu Güç Birliğini zorunlu kılan şartları gören bazı çevreler, Güç Birliği ile Halk Cephesi kavramlarını kasıtlı olarak birbirine karıştırarak çelişkili sloganlarla ortaya çıkmaktadırlar. Bize göre bu kasıtlı, bile bile karıştırmaların iki ana nedeni vardır.

a) Kadrolara hedef şaşırtmak ihtiyacını duymaktadırlar. Çünkü, kadrolara doğru hedef göstermeleri, yani Sosyalistlerin Birleşme-Toparlanma zorunluluğunu belirtmeleri halinde kendi grup ve grup partisi varlıklarını inkâr etmek zorunda kalacaklardır. Bu ise grupçu grup yöneticilerinin kariyerizm ve misyon gütme hastalıklarıyla bağdaşmayan doğru, devrimci bir tavırdır.

b) Grup yöneticilerinin, Güç Birliği ile Halk Cephesinin şartları ve amaçları hakkında bilgi sahibi olmamalarına imkan yoktur. Sosyalistlerin Birleşik Partisini ve Birleşik Cephesini oluşturma çağrısını ve eylemini yapmadan Halk Cephesi çağrısı yapmak doğrudan doğruya kendi sağlarındaki toplumsal güçlere çağırı yapmak demektir. Bu da varlık şartlarını kadroların birleşmiş gücünde ve işçi sınıfının devrimci potansiyelinde arama ve sürdürme yerine sağdaki toplumsal güçlerin koruyucu şemsiyesi altına sığınma çizgisidir.

Kavramları bilinçli olarak karıştırma ve çarpıtmalarının arkasında yatan, —kadroların ve işçi sınıfının gözünden kaçırmak istedikleri— iki ana neden işte bunlardır.

BU DURUMDA SOSYALİSTLER NE YAPMALIDIR?

Grup yöneticilerinin kavramları karıştırma çarpıtma ve kadrolara hedef şaşırtma konusundaki bu bilinçli tutum ve ve davranışları karşısında gerek Güç Birliği ve gerekse Anti-Faşist Halk Cephesinin şartlarını ve amaçlarını en az grup yöneticileri kadar bilen sosyalistler kayıtsız kalamazlar, kalmamalıdırlar.

Yukarıdan beri ısrarla vurgulayıp altını çizmeye çalıştığımız gibi; sosyalistlerle anti-faşist güçler arasındaki çelişkinin çözülmesi, bunlar arasında bir uyum ve dengenin sağlanması, bugünkü somut durumumuzda sosyalistler için tamamen tali bir meseledir.

Anti - faşist halk cephesinin oluşturulup yönetilmesinin, ancak ve ancak, proletarya partisinin varlığı ve önderliği ile, buna sıkı sıkıya bağlı olarak, proletaryanın **eylem birliğinin** gerçekleştirilmesi halinde mümkün olacağının bilincinde olan biz sosyalistler için, günümüzün acil ve asli sorunu, Sosyalist hareketimizin baş çelişkisini çözmek, onu siyasal partisine kavuşturmak ve proletaryanın **eylem birliğini** oluşturmaktır. Bu gerçekleştirilmeksizin, Devrimci Hareketimizin bir adım ileri gitmesi **mümkün değildir.**

Bu nedenle bilinçli ve sorumluluğunu müdrik sosyalist kadroların bugün için Hareketin önündeki **acil ve zorunlu baş görevlere**, yani **Birleşik Sosyalist Parti ve Birleşik Sosyalist Cepheyi** oluşturma görevlerine sahip çıkmaları **kesin bir zorunluktur.**

Bunun için:

Bütün devrimci kuruluşlarda Birleşme-Toparlanma fikrini yaymak,

Bütün devrimci kuruluşları Birleşme - Toparlanma fikrinin forumu haline getirmek,

Her yerde Birleşme-Toparlanma teşkilatları - Birleşme ve Toparlanma komiteleri, Birleşme-Toparlanma irtibat büroları kurmak,

Birleşme-Toparlanma fikrini maddi bir güç haline getirmek,

Sosyalist Hareketimizde Birleşme ve Toparlanmaya hizmet edecek ne var ise seferber etmek sosyalistlerin tarihsel sorumluluklarıdır.

Bu tarihsl sorumluluktan kaçan sosyalistleri Türkiye emekçi sınıfları affetmeyecektir!...

EMEKÇİ ve AYDINLIK Dergileri olarak biz biliyoruz ki; demokrasi mi yoksa faşizm mi sorusunun cevabını halkımızın mücadelesi tayin edecektir. Ve demokrasi olacaksa ya bütün halk için olacaktır ya da hiç kimse için olmayacaktır!

Bugün faşizme karşı mücadele acil bir sorunumuzdur. Bunun için tam bir dayanışma gerek. En sağlam dayanışma da faşizmin ateşine karşı kurulur. Her yurtsevere düşen görev; aramızdaki dayanışmayı, devrimci kardeşliği bin kere daha güçlendirmektir.

Bu amaçla biz, EMEKÇİ ve AYDINLIK Dergileri olarak bilinçli bütün halk sınıflarının, bütün yurtseverlerin, faşizme karşı olan örgütleri, partileri veya çevreleriyle yer alacağı FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK CEPHE'ye çağırıyoruz.

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, GENÇLER, AYDINLAR, BÜTÜN EMEKÇİ HALKIMIZ.

FAŞİZMİN ZULMÜNE VE KARANLIĞINA KARŞI ÇIKALIM!

KAHROLSUN HALKA VE DEVRİMCİLERE YAPILAN BASKI VE ZORBALIK!

YAŞASIN BÜTÜN HALKIMIZIN FAŞİZME KARŞI BİRLİĞİ

EMEKÇİ Dergisi adına M. Lütfi KIYICI — **Aydınlık Dergisi adına Ali KARŞILAYAN**

(21. 1. 1975 tarih ve 50 No.lu AYDINLIK Dergisi)

GRUP PARTILERINI BEKLEYEN AKIBET

(Baştarafı Sahife 3'te)

II) Harekete dünü ve bugünüyle bir bütün olarak bakma, ona bir bütün olarak sahip çıkma, bütünün yararına parçanın çıkarlarının feda edilmesiyle ilgili devrimci ilke açısından bakma tavrıyla olsun,

III) Hareketimizin bugünkü somut parçalanmışlık durumu karşısında istisnasız bütün sosyalistlerin en yaygın ve derin Birleşme-Toparlanma özlemlerinin ifadesi olma açısından olsun,

IV) Grup egoizmine prim vermemesi, yani hiçbir grup partisi veya grubun ,

Hareketin diğer bütün unsurları üzerinde:

a) İdeolojik, b) Politik, c) Örgütsel, d) Ekonomik baskı ve hakimiyet kurmalarına ve dükkanlarda imal edilmiş hazır reçetelerin başkalarına dayatılmasına kesinlikle karşı çıkması ve böyle tavırları mahkum etmesi açısından olsun,

Bu Birleşme-Toparlanma çağrısı:

Devrimcidir, tutarlıdır, gerçekçidir, geçerlidir ve bütünün ihtiyaçlarına cevap verici niteliktedir.

B) Toparlanma (!) İltihak çağrılarının somuttaki geçerliliği» nedir? Bu çağrılar görünümde hareketin bütün unsurlarına yönelik olmasına rağmen, bizim somut durumumuzda; hiç bir grup, grup partisi ve grupçuğun kendi varlıklarını inkar ederek, çağrı yapan gruba **iltihakı** bu anlamda **teslimiyeti** söz konusu olamıyacağından, bu çağrılar yalnızca:

a) Bu anın devrimci görevinin ne olduğunun bilincinde olmadan, mevcut dükkanlar arasında bir tercih yapma durumunda kalan «seyyal» unsurları parsellemeye, kafa-kola almaya,

b) Devrimci Harekete hizmet etmenin şu anın somut şartlarında «nasıl olursa olsun bir parti» örgütü içinde olabileceğini sanan, somut şartların gerektirdiği devrimci görev anlamakta ve devrimci tavrı takınmakta yetersiz unsurların bu zaafların grup çıkarları adına istismar etmeye,

c) Genelinde, soyutta; partili olmanın, örgütlü, disiplinli çalışmanın gereğine inanan, ancak bizim somut gerçekliğimizde bu genel soyut kavramların devrimci bağını kuramıyan unsurların bu özlemlerini kariyerizm, misyonculuk ve grup egoizmi adına istismar etmeye YÖNELİKTİR.

Bundan dolayı bu çağrılar:

1 — Gerek emperyalist dünya ve Türkiye'nin içinde bulunduğu gittikçe yoğunlaşan buhranın ve buna bağlı olarak yükselmeye başlayan devrim dalgasının en acil gereklerine olsun ve bizatihi Devrimci Hareketimizin acil ve zorunlu ihtiyaçlarına cevap VEREMEME açısından olsun,

2 — Harekete dünü ve bugünüyle bir bütün olarak BAKMAMA, ona bir bütün olarak sahip ÇIKMAMA, bütünün yararına; parçanın çıkarlarının feda edilmesiyle ilgili devrimci ilke açısından bakmama tavrıyla olsun,

3 — Hareketimizin bugünkü parçalanmışlık durumu karşısında istisnasız bütün sosyalistlerin en yaygın ve derin Birleşme-Toparlanma özlemlerinin ifadesi OLMAMA açısından olsun,

4 — Grup egoizmine prim vermesi, herhangi bir grup partisi veya grubun Hareketin diğer bütün unsurları üzerinde

(Devamı Sayfa 8'de)

Bizleri Parsellemeğe Çalışan "Parti Spekülatörleri"ni Mahkum Edelim!..

Grup Partilerini Bekleyen Akibet

(Baştarafı 7'nci Sayfa'da)

a İdeolojik, b) Politik, c) örgütsel, d) ekonomik baskı ve hakimiyet kurmalarına ve dükkanlarda imal edilmiş hazır reçetelerin başkalarına dayatılmasına imkan vermesi ve böyle tavırları MAHKUM ETMESİ açısından olsun,

Bu Toparlanma (!) İltihak Çağrıları:

GEÇERSİZDİR - TUTARSIZDIR - GERİCİDİR - HEDEF ŞAŞIRTICIDIR - İSTİSMARCIDIR ve PARÇALAYICIDIR...

III — GRUP PARTİLERİNİN VE GRUPLARIN İZAFİ GÜÇLÜLÜĞÜ SOSYALİSTLERİ ŞAŞIRTMAMALIDIR.

İçinde bulunduğumuz dönemin **boşluğu ve dağınıklığı ortamından** yararlanarak «grup partisi» oluşturanların ve oluşturmaya çalışanların hepsi, yukarda bahsettiğimiz çözümsüz, seyyal, «nasıl olursa olsun bir parti» içinde çalışmayı «devrimci görev» sayan, bazı kutsal kavramların (partili olmak, parti disiplini, örgütlü çalışma vb.) soyutta cezibesine kapılan unsurların yanısıra, bazı meslek kuruluşlarının tabanla devrimci bağ kuramamış aristokrat yöneticilerini kariyer düşkünü tipik aydınları «saflarına» katarak sağladıkları sağlıksız gücün durumunu abartarak;

1) Boşluğa ilk adımı atmanın kazandırdığı bir izafi güçlülüğe dayanarak,

2) Eski kadroların düşünce ve dünyayı görüş, yorumlayış ve eylem anlayışlarında hiçbir değişiklik olmaksızın, onların diyalektik gelişimlerini hesaba katmaksızın, değişen dünya ve Türkiye şartlarında hala ayni kaldıklarını ve «Ana Parti»yi beklediklerini vehmederek,

3) Yakın geçmişin olaylarından bütünüyle itibar kaybına uğrayarak çıkmış olmanın farkında değilmiş gibi, sadece kendini geçmişin tek varisi görmenin «güvencesi»ne (!) dayanarak,

4) Muhacerette devrim yapabileceğini sanan, Hareketimizin elli yıllık geçmişinin patentinden aldığı «güç»e (!) dayanarak,

Oluşmuş ve oluşmakta olan tüm «partiler» kendilerinin **Türkiye İşçi Sınıfının tek temsilcisi** ve onun TEK siyasi partisi olma iddiasındadırlar!.

Hiç bir gerçeklik taşımayan bu iddialar bir yana, bugün Sosyalist Hareketimizde her birinin değişen oranlarda izafi güçlülüğe sahip oldukları bir olgudur. Tüm sosyalistlerimizin bilmeleri gereken gerçek şudur ki;

Bunlar, bu izafi güçlülükleri ile birer kâğıttan şatodurlar. Ve bu şatoların bugünkü izafi gülçlüklerinin cezibesine kapılmamak, bugünkü somutta devrimci uyanıklığın baş şartıdır.

Çünkü:

Bütün bu gruplar ve grup partileri;

— Bilime, yani Lenin'in dediği gibi, **somutluğun bilimine** ters düştüklerinden,

— Bütün pratik faaliyetlerini Sosyalist Hareketimizin bir ileri aşamaya sıçramasını sağlayacak olan Hareketimizin Baş Çelişkisinin çözümü noktasında yoğunlaştırmaları gerekirken, bunun tam tersini yaparak kendi baş çelişkilerinin derdine düşerek, Hareketimizin Baş Çelişkisinin çözümünü zorlaştırdıklarından,

— Derinleşen ve daha da derinleşecek olan Dünya ve Türkiyenin ekonomik, sosyal ve politik kriz şartlarında Türkiye işçi ve emekçi sınıflarını **hazırlıksız, dağınık ve örgütsüz** bırakmakta oluşlarından,

— Bu kriz şartlarında çığ gibi gelişecek kitle hareketlerinin altında ezileceklerinden,

— Bütün bu olumsuzluklara ilave olarak, her grup partisi diğer grup ve grup partilerinin bombardımanına hedef olacak, kendi iç çelişkileri giderek keskinleşecek, grup partilerinin tabanlarını teşkil eden kadroların, tek tek sosyalistlerin giderek gerçeği görmeleri ile, grupçu zihniyeti mahkum ederek, dağınıklığa son vermek üzere sorumluluk ve kararlılıkla devrimci müdahalede bulunacaklarından bugünkü izafi güçlülükleri mutlak güçsüzlüğe dönüşecek ve PARÇALANACAKLARDIR...

İşte bu gerçeği bugünden görerek ve bilince çıkartarak tam bir devrimci uyanıklık ve tavır içinde;

Devrimci hareketimizi irili ufaklı dükkânlardan oluşacak pazar yerine çevirtmeyelim!

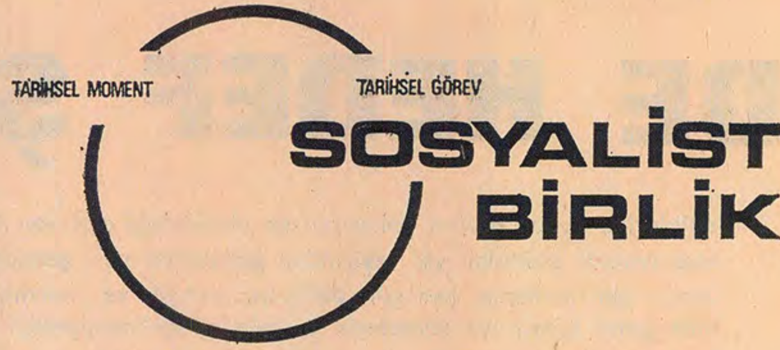
Grup partilerini boykot edelim!

Bizleri parsellemek isteyen parti spekülatörlerine gerekli dersi verelim!

Parti enflasyonuna dur diyelim!

Dükkâncıların «Toparlanma» anlayışlarını teşhir edelim.

Hızla gelişen emekçi sınıfların hareketliliğini eylem birliğine dönüştürebilmek için sosyalistlerin örgüt birliğini yaratalım.



Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Abdurrahman Arıman, Yönetim Bürosu: Kalaycı Şevki Sok. Şamil Han No: 24, Kat 2/6, Beyazıt - İSTANBUL, Abone şartları: Yıllık 40 TL, altı aylık 20 TL., Dış ülkeler için iki katı. Dağıtım: DER - DA, Dizgi - Baskı: Divan Matbaacılık ve Ticaret, Son Baskı Tarihi: 24 Ocak 1975

Dünya Devrimci Krizine Doğru

ONLAR ÇANLARI ÇALIYORLAR AMA BİZ İŞİTMEMEKTE DİRENİYORUZ!

Hiç kimsenin kuşkusu olmasın.. Dünya kapitalist zincirini ellerinde taşıyanlar, 1975 yılına pek mutlu girmediler. Çünkü onlar, tekelci kapitalizmin son demlerini yaşamakta olduğunu görüyorlar. 1975 yılının, onlar için **«ölümcül bir yıl** olabileceğini biliyorlar. Ama gene hiç kimsenin kuşkusu olmasın ki; kolay teslim olmayacaklar..

Emperyalistler artık ellerinde tuttukları emperyalist zincir halkalarına daha bir sıkı sarılıyorlar.. Ama bir elleriyle de kendi «kaçınılmaz» sonlarını haber veren büyük çanların ipler. var. Bu iplere olanca güçleriyle asılıyorlar. Çanları büyük gürültülerle çalıyorlar.. Ne var ki biz bu sesere kulaklarımızı tıkamış, kendi kavgamıza düşmüşüz.. Bir anlamda; dünya ve Türkiye koşullarından kendimizi soyutlayarak, devrimci ahlâkın mahkum ettiği, **devrimci politikanın reddettiği şekillerde** birbirimize giriyoruz..

Tekelci kapitalizm denilen ihtiyar, içi geçmiş canavarın, halkları sömüren, emekçi sınıfları ezen canavarın, açık açık çaldığı çanlara kulaklarımızı **açtığımız zaman işiteceğiz.** Sonlarını, kendileri ilan etmektedirler.. Çünkü bunu artık gizleme olasılıkları yoktur.

ÇANLAR, ONLAR İÇİN OLDUĞU KADAR BİZİM İÇİN DE ÇALIYOR..

Emperyalist iktisadın önemli yayını «The Economist» dergisinin 1974 sonunda yayınladığı ekonomik tahminler asında tekelci kapitalizmin imdat çağrılarının önsözleridir. Economist, Almanya'nın bir miktar bütçe fazlası **verdiğine işaret** ettikten sonra, İngiltere, İtalya ve Fransa'nın büyük bütçe açıklarının devam edeceğini yazıyor.

Gene Economist, «Kanada dışında tüm önemli ülkelerde, savaştan beri en büyük «atıl kapasite olacaktır. Sene sonuna kadar bu ülkelerde işsizler **4 Milyona** ulaşacaktır.» diyor.

Economist'in, endüstri ülkeleri üzerine, ekonomik büyüme konusundaki tahmini de, gerçeği soğukkanlı bir biçimde söylemenin önemli bir örneği: «Uzun süredir, senede %5 büyüme hızındaki endüstri ülkeleri için, iki senedir görülen **sıfıra yakın** büyüme bir handikaptır.»

Economist'in yazdıklarında dikkate değer birtakım ana noktalar var.. Bunlardan birincisi: emperyalist ülkeler ekonomilerinin büyük bir duraganlık ve enflasyon içine düştükleridir. Ekonomik büyüme % 5'ten, sıfır noktasına inmektedir. Bu olgu, yaşamak için büyüme zorunluluğunda olan kapitalin kemirilmesine ve yokolmasına doğru bir adımı vurgular.

İkinci ana nokta, ekonomik durgunluğun getirdiği işsizliktir. İşsizlik ve enflasyon diyalektik bir bütünlük içerisinde, emperyalist zincirin iri halkalarından, zayıf **halkalarına** doğru yayılmaktadır. Sonuç, kaçınılmaz bir biçimde, halk hareketleri olacaktır. Tekellerin telaşı burada kendi açılarından çok haklıdır. Üçüncü nokta, bütçe açıklarıdır. Bütçe açıklarının giderilmesi olanaksız görülmektedir. Burjuva iktisatçılarının kurtuluş için gösterdikleri, «fazla üretim» yolu da ekonomik durgunluk nedeniyle kapalıdır. Hızlı fiyat artışlarının kuruttuğu kaynaklar bütçe açıklarını kapatmaya yetmeyecektir.

THE ECONOMİST'in çaldığı çanlar gerçekte, tabii, tekelci kapitalizme uyarılardır. Ama bunlar asıl bizim için çalıyorlar.. Bunu anlamak için arif olmaya gerek yoktur. Bunu anlamak için gereken tek şey sorumlu devrimciler olabilmektir.

EMPERYALİST ZİNCİRİN HER HALKASI KRİZDEN KAÇINILMAZ BİÇİMDE ETKİLENECEKTİR. İZOLE EKONOMİLER YOK, DÜNYA EKONOMİSİ VARDIR.

«...1970'lerin ilk yarısında belki de en önemli tek gelişme, **Milli ekonomilerden bağımsız yaşayan, dünya çapında bir ekonominin yaratılmasıdır... Tek başına milli ekonomiler artık izole edilmiş, birbirleriyle küçük işbirliğinde bulunan ekonomiler muamelesi göremezler. Hepsi dünya pazarının bir parçası olmuşlardır. Ve bu pazarı etkileyen herhangi bir şey, diyelim ki fazla talep veya bazı eşyaların darlığı, derhal milli ekonomilerde de kendisini hissettirmektedir.»**

Amerikan borsasının sözcüsü Business Week dergisinden alınan bu sözler ekonomik krizin pençesinden hiçbir emperyalist zincir halkasının kurtulamayacağını onların ağzından ifade etmekten başka nedir? Bu gün durumu diğerlerine oranla «hallice» gözüken tek-tük kapitalist ekonomi de diğerleriyle birlikte, kaçınılmaz sona doğru gitmektedir. Economist, metropol ekonomilerinin durumlarını **keskin çizgilerle** «üzülerek» belirtiyor: Economist'e göre İngiltere ve İtalya «kritik» durumdadırlar. Bu iki ekonomide ücret arttırma istekleri büyüdüğü takdirde ne olacaktır? Economist çekinmeden cevap veriyor. **«Bu takdirde bu ekonomilerden biri veya her ikisi birden yutulabilir.»**

Amerika Birleşik Devletleri'nin son göstergesi ve yakın geleceği konusunda Economist pek iyimser değildir: «... ABD de üretim şimdiden dörtte bire düşmüştür. 1975'te de bundan iyi olmayacaktır. Sonunda Amerikan ekonomisi iki yılda % 4 **gerileyecektir**... Gelecek yılda, ücretlerin bir kat artması —% 8 işsizlikle birlikte— basıncı arttıracak, enflasyon oranının ve tüketim eğiliminin düşmesine engel olacaktır.»

Japon ekonomisinin yirmibeş yıldır ilk kez bu yıl gelişmediğini biliyoruz.. Büyüme durmuş, üretim ötekilerdeki gibi % 3,25'e düşmüştür. Japon ekonomisinin geleceği de ancak diğerleri kadar parlaktır. (!)

Fransa için Economist'in kullandığı tabir, krizin anlamını pekiştirici bir deyimden ibarettir. **«Fransız ekonomisinin boğazı sıkılıyor.»**

Biz kısaca şunları vurgulamakla yetineceğiz:

İngiltere ve İtalya'da enflasyon hızla artmaktadır. Ücret arttırma isteklerinin büyümeyeceğini düşünmek ya safdillik ya da mucizelere inanmak demek olabilir. Bu konuda yorum yapmaya da pek gerek yoktur.

Kriz ABD ekonomisini, dünya jandarmasının bütün karşı tedbirlerine rağmen, kemirmektedir. İyice şaşkınlığa düşen Amerikan yöneticileri, petrol kuyularına saldırma tehditleri savurabilecek kadar kendilerinden geçmişlerdir. Bunları bu kadar çıldırtabilecek ve başka çareleri kalmayınca dediklerini yapmaya itebilecek şey «Dünya Ekonomik Krizi»nden başka bir olgu değildir.

Japonya, Fransa ve diğer önemli ekonomiler, birbirlerinden ayrılamaz biçimde bunalım içindedirler. Bu öyle bir bunalımdır ki emperyalist ekonomik zinciri tamamiyle etkisi altına almakla kalmamış, aynı zamanda metropol ekonomilerinin sömürge ve yarı sömürge ekonomilerine yeni bir ihraç metaı haline gelmiştir.

BU BİR SAVAŞTIR

Evet, bu bir savaştır. Hem de bir ölüm kalım savaşı... Petrol üzerinde iyice kızışan bu savaş bir, ekonomik ve askeri tedbirler yumağı haline gelmiştir. ABD ve diğer metropoller, petrol üreten ülkelerin petrol fiyatlarını arttırmalarına engel olmaya çalışarak enflasyonu önleme çabalarına girerlerken, petrol üreticileri de temel ihtiyaç maddelerinin fiyatlarının yüksekliği karşısında başka ne yapabileceklerini sormaktadırlar. Suudi Arabistan petrol bakanı Yamani, **«Petrole daha da tidara getirir. Biz buna engel olmak istiyoruz»** demektedir. **tidara getirir** Biz buna engel olmak istiyoruz» demektedir. İşte halkları inim inim inleten Emperyalist Zincir patronlarının ortaklaşa korkusuna açıkyürekli bir tercüman... Beri yanda İran, fiyat artışlarından yana politika izlemekte, Kuveyt talep kifayetsizliği karşısında üretimi kısmaktadır. Bunlar karşısında metropoller çeşitli ekonomik tedbirlere gidiyorlar. Bunlar boşuna çabalardır; bunu onlar da bilmektedirler.

DEVREYE HALKLAR DA GİRECEKTİR

Gidiş o gidiştir. Bunu ancak körler görmeyebilir.. Fakat kör olanlar da işitme duyularını kullanarak emperyalizmin ölümcül çan seslerinden en azından birşeyler anlayabilirler. Bunalımın ağırlığını yüklenen halklar seslerini yükseltmeye başlamışlardır. Ve bu sesler kısılamayacaktır. Emperyalist zincirin zayıf bir halkasını oluşturan Türkiye Ekonomisi, krizden aşırı biçimde etkilenmiş ve etkilenmeye devam edecektir. Sistemin tümü için geçerli olanlar, bir halkası için de geçerlidir. Ne açılan kredi muslukları ne de yapılan ve ileride yapılacak yeni zamlar bu duragan ve çarpık ekonomiye şifa getirecektir.

Evet, bazı şeyleri bakınca görmemek olanaksızdır. Görememeye söylenecek bir şey yoktur. Bu, nihayet bir feraset ve sorumluluk meselesidir. Ama bakmamaya, hele ısrarla görmemeye, gördükleri halde inkâra yeltenenlere söyleyecek tek sözümüz vardır. Kendi kısır döngünüzden çıkamıyorsunuz; bari kadroların önünden çekilin..

Grup Partilerini Boykot Edelim!..